

KYMENLAAKSON AMMATTIKORKEAKOULU

Metsätalouden koulutusohjelma

Miina Auvinen

TIEKUNTIEN TOIMINTA METSÄNHOITOYHDISTYS PÄIJÄT-HÄMEEN ALU-
EELLA

Opinnäytetyö 2014

TIIVISTELMÄ

KYMENLAAKSON AMMATTIKORKEAKOULU

Metsätalous

AUVINEN, MIINA

Tiekuntien toiminta Metsänhoitoyhdistys Päijät-Hämeen alueella

Opinnäytetyö

53 sivua

Työn ohjaaja

lehtori Jyri Mulari

Toimeksiantaja

Päijät-Hämeen metsänhoitoyhdistys

Toukokuu 2014

Avainsanat

tiekunta, yksityistie, metsätie, metsänhoitoyhdistys

Tämän opinnäytetyön tarkoituksena oli selvittää tiekuntien toiminnan tasoa Päijät-Hämeen metsänhoitoyhdistyksen alueella. Tutkimusalue kohdistui tarkemmin viiden Päijät-Hämeen kunnan alueelle. Tämän alueen tiekunnista valikoitui tutkimukseen 23 tiekunnan edustajaa.

Työssä selvitettiin tiekuntien edustajien mielipiteitä tiekuntiansa toiminnasta. Tavoitteena oli myös saada selville tiekuntien tietoisuus ja mahdollinen kiinnostus metsänhoitoyhdistyksen tarjoamia tiepalveluja kohtaan. Tutkimus toteutettiin puhelinhaastatteluin. Vastajien antamat tiedot kerättiin kyselylomakkeille. Lomake toimi runkona aineiston keruussa ja kaikilta haastateltavilta kysyttiin samat kysymykset.

Tämän tutkimuksen perusteella tiekuntien toiminnan tasoa voidaan pitää melko hyvänä. Suuria epäkohtia ei ilmennyt. Tiekkunnan vuosikokousten pitämisessä on jonkin verran parantamisen varaa. Tiekkuntien yhteishenki oli hyvä, eikä suurempia erimielisyyksiä osakkaiden välillä ollut. Vastanneilla oli kohtuullisesti tietoa ja kiinnostusta tiekkunnan asioita kohtaan. Tiekkuntien edustajat olivat tietoisia metsänhoitoyhdistyksen tiepalveluista, mutta käytännössä niitä ei ollut käytetty. Suurin osa vastanneista ei halunnut, että heihin otettaisiin yhteyttä metsänhoitoyhdistyksestä tieasioissa.

ABSTRACT

KYMENLAAKSON AMMATTIKORKEAKOULU

University of Applied Sciences

Forestry

AUVINEN, MIINA

Function of road maintenance associations in Forestry Society of Päijät-Häme

Bachelor's Thesis

53 pages

Supervisor

Jyri Mulari, Lecturer

Commissioned by

Forestry Society of Päijät-Häme

May 2014

Keywords

road maintenance association, private road, forest road, Forestry Society

The purpose of this thesis was to find out how road maintenance associations in Forestry Society of Päijät-Häme works. In this study were interviewed 23 representatives from road maintenance associations altogether.

The aim of this study was to find out the views of representatives about the operations of associations and their awareness and interest towards the road services of Forestry Society. This study was carried out with phone interviews. Information was collected on questionnaires which served as a framework of the study.

The operations of road maintenance associations can be considered relatively good based on this study and no major faults did not found. Still road associations could keep their annual meetings more often. The solidarity between the partners of road associations was good and no major disagreements did not exist. Interviewees had reasonable interest and knowledge about the facts of road maintenance associations. They were aware of road services that Forestry Society offers but they did not use them in practice. The majority of interviewees did not want Forestry Society to contact them.

SISÄLLYS

TIIVISTELMÄ

ABSTRACT

1	JOHDANTO	6
1.1	Työn tausta	6
1.2	Työn tavoitteet	6
2	TEOREETTINEN VIITEKEHYS	6
2.1	Metsänhoitoyhdistys	6
2.2	Metsänhoitoyhdistyksen rooli metsä- ja yksityisteiden tekemisessä	7
2.3	Metsänhoitoyhdistys Päijät-Häme	7
2.4	Yksityistielaki	7
2.5	Yksityistiet	8
2.6	Tieoikeus ja tieosakkuus	8
2.7	Tielautakunta	9
2.8	Tiekunta	10
2.9	Järjestäytymätön tie	13
2.10	Tieyksiköinti ja tienpito	13
2.11	Kunnossapitoluokat	14
2.12	Tiemaksut	14
2.13	Metsätiet	14
2.14	Metsätien tekeminen ja sen kannattavuus	15
2.15	Metsätien kunnossapito	16
2.16	Metsätien perusparannus	16
3	AINEISTO JA TUTKIMUSMENETELMÄT	17
3.1	Aineisto	17
3.2	Tutkimusmenetelmä	17

3.3 Tulosten analysointi	17
4 TUTKIMUSTULOKSET	18
4.1 Vastausaktiivisuus	18
4.2 Taustatiedot	18
4.3 Tiekunnan hallinto	21
4.4 Kiinnostus ja tiedot tiekuntaa kohtaan	23
4.5 Kiinnostus metsänhoitoyhdistyksen tarjoamiin palveluihin	28
4.6 Kysymyksiä metsäteistä ja tien kunnosta	35
5 TULOSTEN TARKASTELU	43
5.1 Taustatiedot	43
5.2 Tiekunnan hallinto	45
5.3 Kiinnostus ja tiedot tiekuntaa kohtaan	46
5.4 Kiinnostus metsänhoitoyhdistyksen tarjoamiin tiepalveluihin	47
5.5 Kysymyksiä metsäteistä ja tien kunnosta	48
5.6 Kyselytutkimuksen edustavuus	51
5.7 Tutkimuksen luotettavuus	51
6 JOHTOPÄÄTÖKSET	51
LÄHTEET	53

1 JOHDANTO

1.1 Työn tausta

Opinnäytetyön aiheen sain tammikuussa 2013, kun olin yhteydessä Metsänhoitoyhdistys Päijät-Hämeeseen. Sain yhdistyksen toiminnanjohtaja Jari Yli-Taloselta useita aiheita työlleni, joista he halusivat teettää tutkimuksen. Oman kiinnostuksen pohjalta valitsin aiheeksi metsätiet ja tiekunnat. Tie- ja oja-asiantuntijana toimii Metsänhoitoyhdistys Päijät-Hämeen alueella Jyrki Mäkiranta, jonka kanssa keskustelimme aiheesta tarkemmin ja päätimme, että alan tekemään opinnäytetyötä aiheesta.

Kyseiselle opinnäytetyölle on tarvetta, koska työn toimeksiantaja haluaa selvittää, kuinka hyvin tiekunnat alueella toimivat.

1.2 Työn tavoitteet

Työn tarkoituksena on selvittää tiekuntien toiminnan tasoa Metsänhoitoyhdistys Päijät-Hämeen alueella. Tavoitteena on saada selville tiekuntien edustajien mielipiteitä tiekuntansa toiminnasta. Tavoitteena on myös saada selville tiekuntien tietoisuus ja mahdollinen kiinnostus metsänhoitoyhdistyksen tarjoamia tiepalveluja kohtaan.

2 TEOREETTINEN VIITEKEHYS

2.1 Metsänhoitoyhdistys

Metsänhoitoyhdistys toimii koko Suomessa. Yhdistys palvelee metsänomistajia kaikissa metsänhoitoon ja käyttöön liittyvissä asioissa. Metsänhoitoyhdistykset tarjoavat mm. seuraavia palveluita: toimii apuna puukaupassa, on mukana metsänhoitotöiden suunnittelussa ja toteutuksessa, tarjoaa suunnittelu- ja arviointipalveluja sekä koulutusta ja neuvontaa. (Metsänhoitoyhdistys 2013a.)

Metsänhoitoyhdistyksiä on Suomessa 96 ja toimipaikkoja noin 300. Yhdistykset työllistävät noin tuhat metsätoimihenkilöä ja noin 650 metsuria. Metsänomistajat ovat oikeutettuja käyttämään yhdistyksen palveluja maksamalla metsänhoitomaksuja. (Metsänhoitoyhdistys 2013a.)

2.2 Metsähoitoyhdistyksen rooli metsä- ja yksityisteiden tekemisessä

Yhdistykset tekevät teiden rakennus- ja perusparannussuunnitelmia sekä toteuttavat ne. Saatavilla on myös muita asiantuntijapalveluita, kuten teiden yksikkölaskelmien laatimista tai tiekuntien avustamista. (Metsähoitoyhdistys 2013b.)

Tiehankeiden suunnittelu koostuu seuraavista vaiheista: maastosuunnittelu, yksityistielain mukainen tietoimituksen hakeminen, suunnitelma-asiakirjojen koostaminen, vesiensuojelusuunnitelman ja ympäristöselvityksen tekeminen, rahoitusasiakirjojen tekeminen ja tukien hakeminen sekä tarvittavien lupien hakeminen ja ilmoitusten tekeminen viranomaisille. (Metsähoitoyhdistys 2013b.)

2.3 Metsähoitoyhdistys Päijät-Häme

Metsähoitoyhdistys Päijät-Häme toimii kymmenen kunnan alueella ja on siten yksi Suomen suurimmista metsähoitoyhdistyksistä. Yhdistyksen toiminta-alueeseen kuuluvat Asikkala, Hartola, Heinola, Hollola, Hämeenkoski, Kärkölä, Lahti, Nastola, Padasjoki ja Sysmä. Yhdistys syntyi, kun Itä-Hämeen metsähoitoyhdistys, ja Salpausselän metsähoitoyhdistys yhdistyivät 1.1.2009. Yhdistys työllistää 40 toimihenkilöä ja sen työllistävä vaikutus on yli 200 henkilötyövuotta yrittäjät ja urakoitsijat huomioon ottaen. Metsien pinta-ala alueella on 244 966 hehtaaria. Metsänomistajia yhdistykseen kuuluu hieman alle 7 000. (Metsähoitoyhdistys 2013c.)

Yhdistys tekee alueen puunmyyntisuunnitelmista 70 % ja puukaupoista 50 % metsänomistajien valtuuttamana valtakirjakaupoilla. Metsähoitotöistä he tekevät 75 %. Liiketoiminta vuosina 2010–2012 oli noin 8 – 10 miljoonaa euroa. (Metsähoitoyhdistys 2013d.)

2.4 Yksityistielaki

Yksityistielaki koskee kaikkia yksityisiä teitä. Lakia ei kuitenkaan sovelleta teihin, joihin vain kiinteistön omistajalla tai haltijalla on käyttöoikeus. Tällaisia teitä ovat maanomistajan omalla maalla olevat, kiinteistön käyttöön tarkoitetut tiet. (Fagerlund 2001, 9.)

Yksityistielaki säätelee periaatteet, kuinka yksityisteitä ylläpidetään, mitkä ovat tien osakkaiden oikeudet ja velvollisuudet sekä kuinka päätöksenteko tapahtuu tien osakkaiden kesken. Laki määrää myös kuntien ja valtion tehtävät yksityistieasioissa. (Fagerlund 2001, 9.)

2.5 Yksityistiet

Yksityistiet ovat teitä, joita ylläpitävät yksityiset kiinteistönomistajat ja muut tieosakkaat. Kaikki muut tiet katuja ja maanteitä lukuun ottamatta ovat yksityisteitä. Yksityisteitä on Suomessa noin 330 000 km. Rakennettuja metsäautoteitä tästä on noin 120 000 km ja muita metsä- ja mökkiteitä on noin 110 000 km. (Hämäläinen 2007, 8.)

Yksityistiet jaetaan kolmeen luokkaan, joita ovat toimitustiet, sopimustiet ja omat tiet. Yksityistielaki koskee vain toimitusteitä ja osin sopimusteitä. Omia teitä yksityistielaki ei koske. (Hämäläinen 2007, 8-9.)

Toimitustiellä tarkoitetaan tietä, joka on perustettu yksityistielain mukaisesti tietöimituksessa. Myös muilla kuin tienomistajilla tai haltijoilla on tiehen käyttöoikeus, joka on määritelty tietöimituksessa. (Metsätieohjeisto 2001, 3.)

Sopimustiellä tarkoitetaan tietä, jossa sopimuksen perusteella on myönnetty käyttöoikeus tiehen myös muille, kuin kiinteistön omistajalle tai haltijalle. Tien käyttö perustuu sopimukseen, jonka mukaan kenelläkään muulla ei ole pysyvää käyttöoikeutta tiehen kuin sopijaosapuolilla. (Metsätieohjeisto 2001, 3.)

Omalla tiellä tarkoitetaan tietä, johon käyttöoikeus on vain kyseisen kiinteistön omistajalla tai haltijalla (Metsätieohjeisto 2001, 3).

2.6 Tieoikeus ja tieosakkuus

Tieoikeudella tarkoitetaan pysyvää tai määräaikaista käyttöoikeutta tiehen, joka sijaitsee toisella kiinteistöllä tai yhteisellä maalla. Tieoikeuden on tarkoitus edistää kiinteistön tarkoituksenmukaista käyttöä. Kulkuyhteyttä tarvitsevalle kiinteistölle on annettava tieoikeus, jos se ei aiheuta huomattavaa haittaa muille kiinteistöille. (Fagerlund 2001, 15.)

Myös maanomistajalla, jonka maalla tie kulkee, on oikeus käyttää tietä, vaikkei hänelle tieoikeutta voidakaan myöntää. Maanomistajan tulee osallistua tienpidon kustannuksiin, ellei muuta ole sovittu. (Fagerlund 2001, 15.)

Perustieoikeudella tarkoitetaan tieoikeuden perustamista ensimmäistä kertaa toisen kiinteistön maalle. Kun samalle kiinteistölle myöhemmin perustetaan tieoikeuksia, niitä kutsutaan lisätieoikeuksiksi. (Fagerlund 2001, 16.)

Yksityistielain 22 §:ssä säädetään kunnossapidosta. *”Jokainen, joka on saanut tieoikeuden tai jonka omistama kiinteistö sijaitsee tien vaikutuspiirillä, on velvollinen tekemään ja pitämään tietä kunnossa oman osuutensa mukaan.”* (Yksityistielaki 1692.)

2.7 Tielautakunta

Kunnassa tulee olla tielautakunta tai kunnan määräämä muu monijäseninen toimielin. Monissa kunnissa tielautakunnan tehtäviä hoitaa esimerkiksi tekninen lautakunta. Kunnanhallitus ei voi toimia tielautakuntana. Kunnan tielautakunnan tehtävät voidaan hoitaa itse, toisen kunnan kanssa yhteistyönä tai ostopalveluna toisen kunnan kanssa. (Fagerlund 2005, 13–14.)

Tielautakunnan keskeisiä tehtäviä ovat:

- tieoikeuden myöntäminen
- tien käyttöoikeuden myöntäminen
- puiden ja pensaiden poistaminen tiealueelta
- veräjän- tai puominpidosta päättäminen
- rakennuksen tai aidan rakennuskiellosta päättäminen
- korvausasioista päättäminen
- tieyksiköinnistä määrääminen

- tienjaosta päättäminen
- tiekuntien perustaminen ja yhdistäminen
- toimielinten määrääminen ja muuttaminen tiekunnissa
- tien käyttömaksuista päättäminen
- valitusten ja erimielisyyksien käsitteleminen.

(Fagerlund 2001, 100.)

Tielautakunta toimii silloin, kun sillä on päätösvalta tai jos tiekunta ei ole itse pystynyt asiaa ratkaisemaan. Tielautakunta on toimivaltainen vain silloin, jos on varmaa, että tien tieoikeudet ja tienkäyttöoikeudet ovat kunnossa. Jos näin ei ole, tien asianomaisten tulee hakea yksityistietoimitusta alueen maanmittaustoimistosta. (Hämäläinen 2007, 98–101.)

2.8 Tiekunta

Yksityistielain 50 §:n mukaan ”*Tietoimituksessa, jossa päätetään uuden tien rakentamisesta tai tieoikeuden perustamisesta ennestään olevaan tiehen, on samalla määrättävä tietä koskevien asioiden hoitamista varten perustettavaksi tieosakkaiden muodostama tiekunta*”(Yksityistielaki 1962).

Tiekunnan voi perustaa vain kunnan tielautakunnan toimituksessa tai maanmittaustoimiston yksityistietoimituksessa. Aina ei ole järkevää perustaa tiekuntaa, jos osakkaita on vain muutama. Yksityistielaki ei sano osakkaiden lukumäärää, jolla tiekunta tulisi perustaa. Tiekunnan perustamista harkitaan tapauskohtaisesti. Tieosakkaiden tulee valita tiekunnalle nimi ja toimielin perustamisen jälkeen. Toimielin voi olla joko yksijäseninen toimitsijamies tai kolmijäseninen hoitokunta. (Hämäläinen 2007, 15–16.)

Tiekunta voidaan perustaa myös yksityisille teille, vaikka osakkaat eivät sitä itse haluaisikaan. Tien osakkaiden kesken saattaa olla erimielisyyksiä, ja päätöksenteko on hankalaa. Tällöin kunnan tielautakunta voi perustaa tiekunnan kyseiselle tielle asioi-

den parantamiseksi. Järjestäytynyt päätöksenteko helpottaa asioiden käsittelyä. (Hämäläinen 2007, 16.)

Tiekunnan toimielin eli toimitsijamies tai hoitokunta huolehtii tiekunnan asioista. Yksityistielain 67 §:ssä mainittuja toimielimen tehtäviä ovat:

- tien kunnossapidosta huolehtiminen
- käyttää päätösvaltaa tienpitoon liittyen
- myöntää tienkäyttöoikeuksia tilapäisesti
- tiekunnan talouden hoitaminen
- tiekunnan kokouksessa päätettävien asioiden valmistelu
- tiekunnan kokouksessa päätettyjen asioiden täytäntöönpano
- tiekunnan edustaminen tuomioistuimessa ja viranomaistaholla.

(Hämäläinen 2007, 39.)

Tiekuntaa koskevat asiat päätetään tiekunnan kokouksessa. Kokous pidetään usein kerran vuodessa, mutta tarpeen vaatiessa kokouksia voidaan pitää enemmänkin. Kokous tulee pitää ennen kesäkuun loppua. Tien osakkaat voivat päättää, ettei kokouksia pidetä joka vuosi, jos sille ei ole tarvetta. Kokous on pidettävä kuitenkin vähintään joka neljäs vuosi. Kokouksen kutsuu koolle tiekunnan toimitsijamies tai hoitokunnan puheenjohtaja. Kokouskutsu tulee toimitta tieosakkaille vähintään 14 päivää ennen kokousta. (Fagerlund 2001, 38–39.)

Äänten laskenta tapahtuu kokouksessa tieyksiköiden mukaan. Käsiteltävät asiat ratkaistaan yksinkertaisella ääntenenemmistöllä. Yksittäisen tien osakkaan äänimäärä ei kuitenkaan saa ylittää 30 %:ia yhteenlasketusta äänimäärästä. (Fagerlund 2001, 40.)

Kokouksessa tulee pitää pöytäkirjaa, jonka allekirjoittavat kokouksen valitsevat puheenjohtaja ja kaksi pöytäkirjan tarkastajaa. Tiekunnan kokous voi myös itse hyväk-

syä pöytäkirjan. Pöytäkirja pitää olla nähtävissä viimeistään 14 päivän kuluttua kokouksesta. (Fagerlund 2001, 42–43.)

Yksityistielain 64 §:ssä mainittuja päätöksenteon kohteita ovat:

- tieoikeuden myöntäminen
- tieyksiköinnin oikeellisuudesta huolehtiminen
- tien käyttömaksuista huolehtiminen
- taloudesta huolehtimien
- tie- ja käyttömaksujen maksuunpanoluettelon vahvistaminen
- lainan ottaminen
- teiden kunnossapito
- valitsevat henkilöt toimielimeen
- varainhoitokauden pituudesta päättäminen
- tilintarkastuksen hyväksyminen
- yksityistietoimituksen hakeminen
- tienkäytön kieltäminen tai rajoittaminen
- liittymien tekeminen
- hoitosopimusten tekeminen.

(Hämäläinen 2007, 19–26.)

2.9 Järjestäytymätön tie

Tiekunnan perustaminen ei ole pakollista. Tie kunta tulee perustaa, jos sitä pidetään tarpeellisena tieosakkaiden lukumäärän tai tienpidon hoitamisen kannalta. Niitä yksityisteitä, joihin ei ole perustettu tiekuntaa, kutsutaan järjestäytymättömiksi teiksi. (Fagerlund 2001, 79.)

Järjestäytymättömän tien tienpito voi olla hankalaa, koska tiellä ei ole johtoa. Tienpitoon liittyvät asiat täytyy näin ollen sopia yksimielisesti. Jos yksimielisyyttä ei saavuteta, kunnan tielautakunnalla on oikeus puuttua asiaan. (Fagerlund 2001, 79.)

Tietä koskevat toimenpiteet sitovat vain niitä osapuolia, jotka ovat niistä sopineet. Järjestäytymättömyys ei kuitenkaan tarkoita sitä, ettei osakkaiden tulisi yksityistielain mukaisesti ottaa osaa tienpitoon sen hyödyn mukaisesti, jonka tie heille tuottaa. (Fagerlund 2001, 79.)

2.10 Tieyksiköinti ja tienpito

Yksityistielain 23 §:n mukaan jokaisen tieosakkaan tulee osallistua tien rakentamiseen ja kunnossapitoon sen hyödyn mukaan, jota kyseinen tie tuottaa. Tieyksiköinti on tienpidon jakamista osakkaiden kesken. Tieyksiköinti perustuu todelliseen tien käyttöön. Tieyksiköinnin yksikkö on tonnikilometri. Tällä tarkoitetaan osakkaan vuotuisen liikenteen kokonaispainon (t) ja osakkaan käyttämän tien matkan (km) tuloa. (Hämäläinen 2007, 53,57.)

Yksityistielain 6 § määrää tienpidosta. ”*Tienpito käsittää tien tekemisen ja kunnossapidon. Tien tekemisellä tarkoitetaan uuden tien rakentamista sekä ennestään olevan tien siirtämistä, levittämistä ja muuta parantamista. Tien kunnossapidoksi katsotaan toimenpiteet, jotka ovat tarpeen tien pysyttämiseksi sen tarkoitusta vastaavassa kunnossa, niihin luettuina tien aukipitäminen talvella ja puhtaanapito.*” (Yksityistielaki 1962.)

Yksityistielain 7 § määrää tien kunnossapidosta. ”*Tie on pidettävä sellaisessa kunnossa kuin sen tarkoitus ja siitä tuleva hyöty edellyttävät ottamalla kuitenkin huomioon, ettei kunnossapidosta aiheudu tieosakkaalle kohtuuttomia kustannuksia.*” (Yksityistielaki 1962.)

2.11 Kunnossapitoluokat

Yksityistiet jaetaan neljään eri kunnossapitoluokkaan niiden liikenteelliseen merkitykseen perustuen. Luokkaan yksi kuuluvat vilkkaimmin liikennöidyt yksityistiet ja luokkaan neljä puolestaan liikenteeltään vähäiset tiet. Luokan määrittelyssä otetaan huomioon kaikki liikennettä tuottavat tekijät. Näitä tekijöitä ovat pysyvä ja loma-asutus sekä maa- ja metsätalous. Tiellä voi olla myös muuta liikennettä, kuten linjat tai läpikulkuliikennettä. Nämä tekijät pisteytetään ja kunnossapitoluokka määritetään kokonaispistemäärän mukaan. Tien liikennemäärä ja paino vaikuttavat kunnossapitoluokkaan. (Maanmittauslaitos 2007, 9.)

Samalle yksityistielle voidaan määrittää monta kunnossapitoluokkaa, jos tie jakaantuu liikenteeltään ja kunnossapidoltaan hyvin erilaisiin osiin. (Maanmittauslaitos 2007, 9.)

2.12 Tiemaksut

Tiemaksut määräytyvät tieyksiköiden perusteella. Tieyksiköiden hinta määrätään tiekunnan kokouksessa. Tieyksiköiden määrä kerrotaan yksikköhinnalla ja tästä saadaan tiemaksun suuruus. Tiemaksuja tulee kerätä tarpeeksi, jotta tienpitokulut saadaan katettua. (Fagerlund 2001, 63–64.)

Tiekunnat voivat halutessaan kerätä myös perusmaksua. Tällä maksulla on tarkoitus kattaa tiekunnan hallintokulut. Perusmaksua ei saa kerätä muuhun tarkoitukseen, kuten tienpitoon. (Fagerlund 2001, 64.)

Jos tieosakkaan tienkäyttö muuttuu tilapäisesti huomattavasti, voidaan hänelle määrätä tien käyttömaksu normaalin tiemaksun lisäksi. Käyttömaksuja voidaan määrätä myös sellaisille tienkäyttäjille, jotka eivät ole osakkaina tiellä, mutta muuten käyttävät sitä. Heidän tienkäyttönsä on usein satunnaista. (Fagerlund 2001, 65.)

2.13 Metsätiet

Kattava metsätieverkosto on metsätalouden harjoittamisen perusta. Metsätalouden harjoittaminen nykymuotoisena ei olisi mahdollista ilman metsätieverkostoa. Tiheä metsätieverkko on myös lisännyt Suomen metsäteollisuuden kilpailukykyä. Puutavara

saadaan kuljetettua tien varresta tehtaalle ympärivuotisesti, ja puun kuljetusketju kannolta tehtaalle kestää hyvissä olosuhteissa muutamia päiviä. Myös metsänhoidon ja suunnittelun kustannukset pienenevät kattavan metsätieverkon ansiosta. (Tapio 2008, 409.)

Metsätiellä tarkoitetaan tietä, joka on pääasiallisesti tarkoitettu metsätalouden kuljetuksiin. Se voi olla rakennettu ympärivuotista tai lähes ympärivuotista käyttöä varten. On myös mahdollista rakentaa talviteitä, jotka on tarkoitettu ajettaviksi vain maan ollessa jäässä. Jääteitä puolestaan rakennetaan vesistöjen ylitystä varten. Metsätiet jaetaan kolmeen luokkaan, joita ovat runkotiet, aluetiet ja varsitiet. (Metsäteho 2001, 4.)

Runkotiet ovat suurten metsäalueiden kokoojateitä, jotka keräävät liikennettä alue- ja varsiteiltä. Runkoteillä on usein yleistä liikennettä metsätalouden liikenteen lisäksi. Runkotiet voivat olla yksi- tai kaksikaistaisia. Teiden tulee kestää kevätkelirikon aikana tapahtuvaa liikennettä. (Metsäteho 2001, 4.)

Aluetiet ovat suurehkojen alueiden teitä, jotka keräävät liikennettä varsiteiltä. Aluetiet yhdistyvät useimmiten yleiseen tiehen tai runkotiehen. Teiden tulee kestää syyskelirikon aikaisia kuljetuksia. (Metsäteho 2001, 4.)

Varsitiet on rakennettu leimikko- ja tilakohtaisia metsätalouden kuljetuksia varten. Varsitiet yhdistyvät usein aluetiehen, yksityiseen tiehen tai yleiseen tiehen. Varsitien tulee kestää kuljetuksia muulloin kuin kelirikon aikana. (Metsäteho 2001, 4.)

2.14 Metsätien tekeminen ja sen kannattavuus

”Tien tekemisellä tarkoitetaan uuden tien rakentamista sekä ennestään olevan tien siirtämistä, levittämistä ja muuta perusparantamista.” (Metsäteho 2001, 4.)

Metsätien rakentaminen on kannattavaa, jos siitä saatu taloudellinen hyöty on suurempi kuin metsätien rakentamisesta ja kunnossapidosta aiheutuvat kustannukset. Tien kannattavuutta arvioitaessa laskenta-ajanjaksona käytetään usein 20–30 vuotta, joka on tien käyttöikä. Tämän ajanjakson jälkeen tie yleensä peruskunnostetaan. Tänä ajanjaksona hakattavissa oleva puumäärä onkin tärkein tien kannattavuuteen vaikuttava tekijä. (Tapio 2008, 410.)

2.15 Metsätien kunnossapito

Metsätien kunnossapito voidaan jakaa metsätien hoitoon ja kunnostustöihin. Hoito- toimenpiteet eivät vaikuta tien rakenteisiin, vaan niillä pyritään takaamaan liikenteen sujuminen ympärivuotisesti. Hoitotyöt jaetaan kesä- ja talvihoitoon. Metsätien kunnostuksella taas tarkoitetaan toimenpiteitä, joissa korjataan tien vaurioituneet rakenteet alkuperäiseen kuntoon. (Metsäteho 2001, 5.)

Metsätien tärkeimpiä kunnossapitotoimenpiteitä ovat lanaus sekä höyläys. Tien pinta pyritään pitämään tasaisena ja sellaisena, että tie viettää ojiin päin. Näin vesi valuu ojiin, eikä jää seisomaan tien runkoon. Tien kuivatuksen varmistamiseksi ojat ja rummut tulee pitää auki. Muita tärkeitä kunnossapitotöitä ovat tien sorastus, pientareiden raivaus sekä talvella tien auraus. Myös tienkäytön rajoittaminen kelirikon aikana on tien kunnossapitoa. (Tapio 2008, 412.)

2.16 Metsätien perusparannus

Perusparantamisella tarkoitetaan toimia, jolla korjataan tien kunto kuljetusten vaatimusten mukaisiksi. Metsätielle täytyy tehdä perusparannus, jos esimerkiksi on laininlyöty tien kunnossapitotöitä tai kuljetukset metsäautotiellä kasvavat. (Metsäteho 2001, 5.)

Tärkeimpiä perusparannustöitä ovat:

- tien kuivatuksen parantaminen
- tien rungon muotoilu
- tienpohjan vahvistaminen
- soran tai murskeen ajaminen
- jyrkkien kaarteiden oikaisu
- kohtaamis- ja kääntymispaikkojen parantaminen turvallisiksi

- liittymien parantaminen turvallisiksi.

(Tapio 2008, 412.)

3 AINEISTO JA TUTKIMUSMENETELMÄT

3.1 Aineisto

Tutkimuksen lähtötiedot ovat peräisin kunnilta, joissa Metsänhoitoyhdistys Päijät-Häme toimii. Olin yhteydessä henkilöihin, jotka toimivat kunnissa yksityistieasioiden parissa. Kuntien arkistoista etsittiin metsäteitä, jotka olivat yli 2 km pitkiä ja jotka eivät saaneet kuntien avustuksia tienpitoon liittyvissä toimenpiteissä. Tutkimukseen valittiin avustamattomia teitä, koska haluttiin, että tutkimukseen päätyisi myös tiekuntia, jotka eivät toimisi niin hyvin. Näin saataisiin myös heidän näkemyksiä esille ja syitä selville, miksi tiekunnat eivät toimi. Tiekunta ei voi saada kunnan avustuksia, jos se on toimimaton.

Tavoitteena oli kerätä 50 kpl metsäteitä ja haastatella heitä.

3.2 Tutkimusmenetelmä

Tutkimusmenetelmäksi valittiin kyselytutkimuksen tekeminen puhelimitse. Aluksi mietittiin myös kyselyn lähettämistä kirjeitse tai sähköpostilla. Päädyin kuitenkin tekemään puhelinhaastattelun, koska näin uskoin vastausprosentin olevan suurempi. Puhelimitse oli myös helpompi esittää tarkentavia lisäkysymyksiä ja selvittää mahdolliset väärinymmärrykset. Haastattelukysymyksiä oli yhteensä 41 kappaletta. Kysymykset käydään läpi tutkimustuloksissa siinä järjestyksessä, missä ne esitettiin haastateltaville.

3.3 Tulosten analysointi

Tämän tutkimuksen tutkimusmenetelmä oli kvantitatiivinen tutkimus. Saadut vastaukset kerättiin ensin Excel-taulukoihin ja niitä havainnollistettiin Excel-diagrammeilla. Diagrammien avulla tuloksia oli helpompi tulkita.

4 TUTKIMUSTULOKSET

4.1 Vastausaktiivisuus

Alun perin tarkoituksena oli haastatella 50 tiekuntaa, mutta haastateltavien tiekuntien määrä oli lopulta 23 kappaletta. Soitin 50:lle tiekunnan edustajalle, mutta kaikilla ei ollut halukkuutta osallistua tutkimukseen.

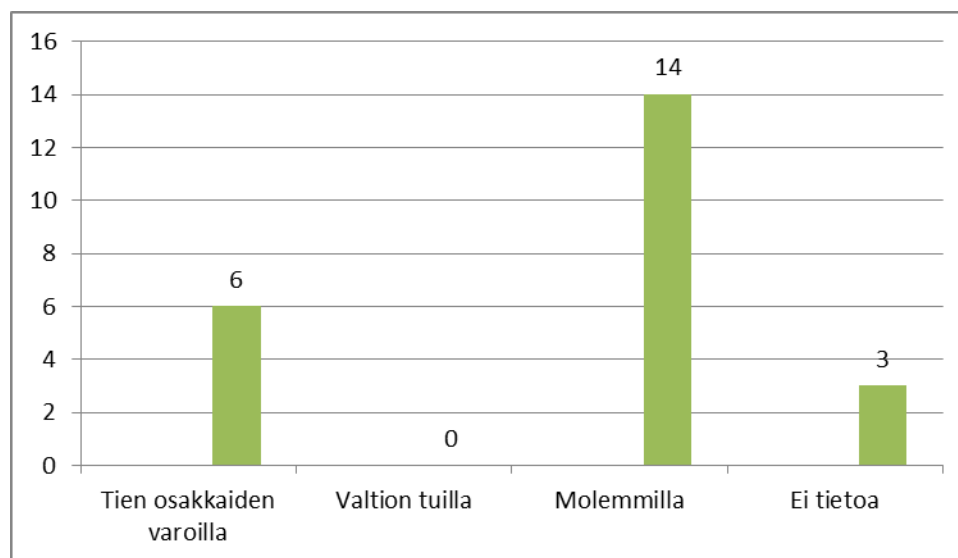
4.2 Taustatiedot

Tiekunnat sijaitsivat Päijät-Hämeen alueella, viidessä kunnassa. Asikkalassa tiekuntia oli 4 kpl, Hartolassa 1 kpl, Hollolassa 6 kpl, Kärkölässä 7 kpl ja Padasjoella 5 kpl.

Metsäteiden pituudet vaihtelivat 600 metristä 13 kilometriin. Teistä 5 kpl oli rakennettu 1990-luvulla, 8 kpl 1980-luvulla, 6 kpl 1970-luvulla, 3 kpl 1960-luvulla ja yksi kpl 1950-luvulla.

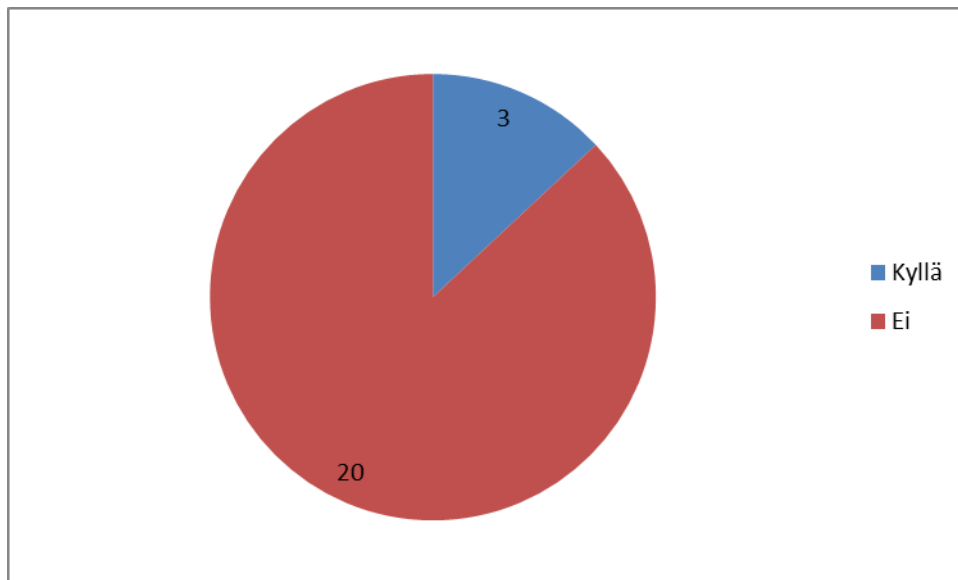
Tiekuntien osakkaiden lukumäärä vaihteli 3:sta aina 63:een.

Kysymys 6 koski sitä, millä varoilla metsätie on alun perin rakennettu. Suurin osa vastaajista sanoi, että tiehen on saatu sekä metsänparannusvaroja tai kemera-tukia että käytetty osakkaiden omia varoja, kuten kuvasta 1 näkyy. Osakkaiden omiksi varoiksi laskettiin myös se, jos tiekunta oli saanut metsänparannuslainaa.

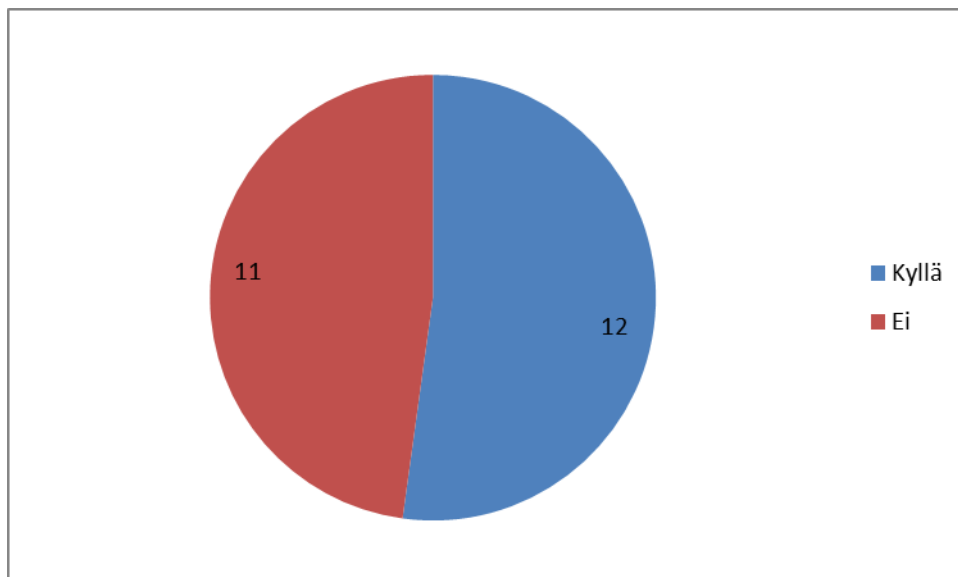
Kuva 1. Kysymys 6: ”Millä varoilla tie on rakennettu?”

Kysymykset 7 ja 8 käsittelivät sitä, onko teiden varrella vakituista tai loma-asutusta. Kuten kuvasta 2 näkyy, vain kolmella metsätiellä on vakituista asutusta.

Kuva 2. Kysymys 7: ”Onko tienne varrella vakituista asutusta?”

Kuva 3 osoittaa loma-asutuksen määrää teillä. Kyllä ja ei-vastaukset jakautuivat melko tasan.

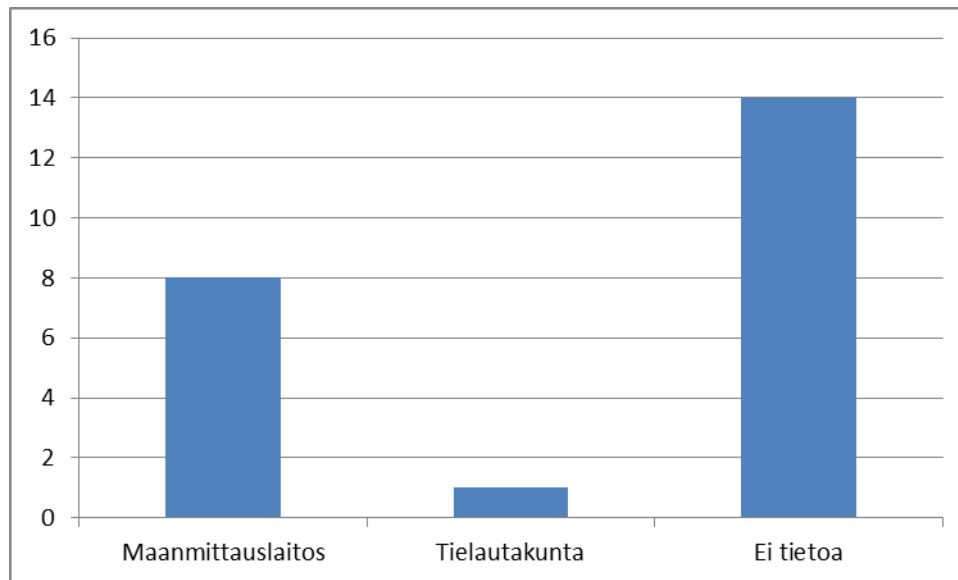

Kuva 3. Kysymys 8: ”Onko tienne varrella loma-asutusta?”

Tiekunnan edustajilta kysyttiin, onko tielle perustettu tiekunta. Kaikille 23 tielle oli perustettu tiekunta. Jatkokysymyksenä oli vielä, minä vuonna tiekunta oli perustettu. Neljä vastaajaa ei tiennyt, milloin tiekunta oli perustettu. Kolme vastasi, että tiekunta

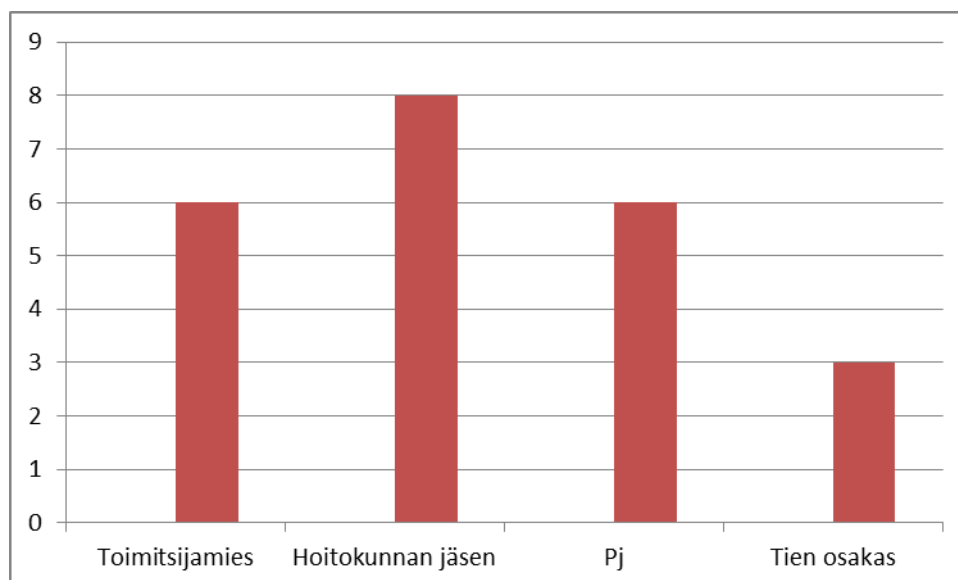
on perustettu perusrakennuksen yhteydessä. 15 sanoi tiekunnan perustamisen tapahtuneen tien rakentamisen yhteydessä.

Vastaajilta kysyttiin myös, onko tiekunta perustettu Maanmittauslaitoksen yksityistie-toimituksessa vai kunnan tielautakunnan toimituksessa. Kuva 4 osoittaa, miten tiekuntien perustamistapa on jakautunut.

Kuva 4. Kysymys 10: ”Onko tiekunta perustettu: Maanmittauslaitoksen yksityistie-toimituksessa vai kunnan tielautakunnan toimituksessa?”

Kysymyksessä 11 kysyttiin haastateltavan henkilön asemaa tiekunnassa. Kuvasta 5 näkyy haastateltavien henkilöiden aseman jakautuminen tiekunnassa.

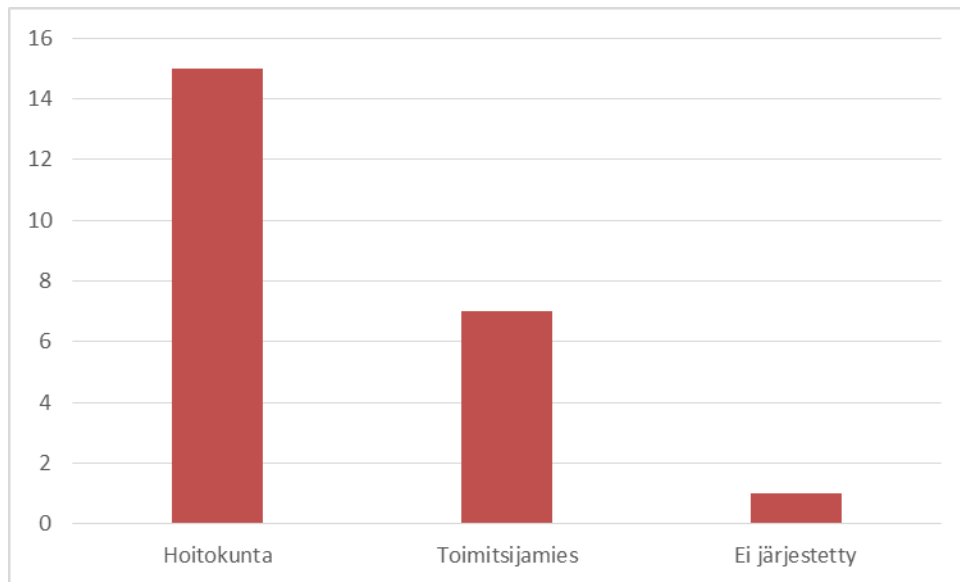

Kuva 5. Kysymys 11: ”Haastateltavan asema tiekunnassa?”

4.3 Tiekunnan hallinto

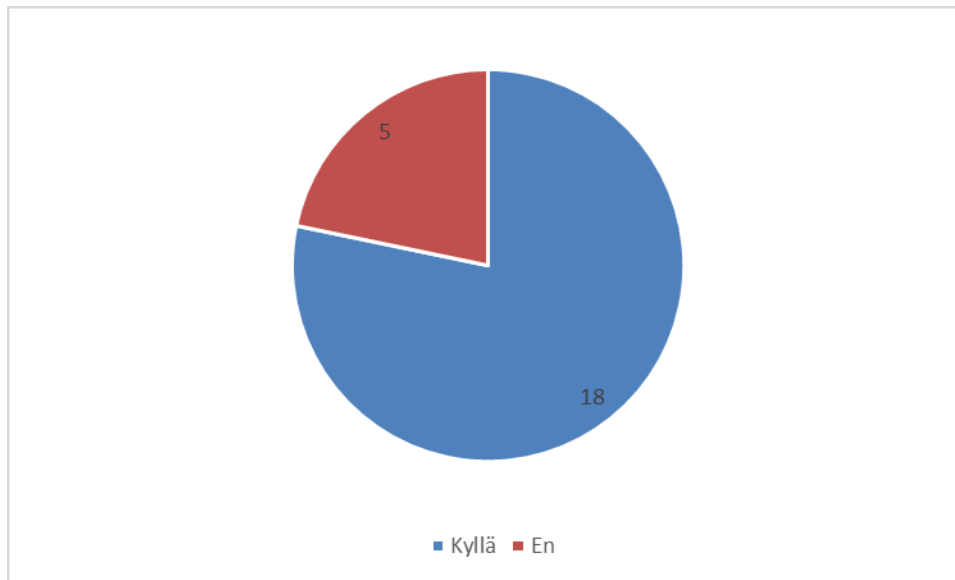
Kysymykset 12–16 käsittelivät tiekunnan hallintoa ja vuosikokousjärjestelyitä.

Tiekunnilta kysyttiin, kuinka tiekunnan hallinto on järjestetty. Onko tiekunnassa kolmejäseninen hoitokunta vai toimitsijamies. Kuvasta 6 näkyy, miten hallintotavat ovat jakautuneet.

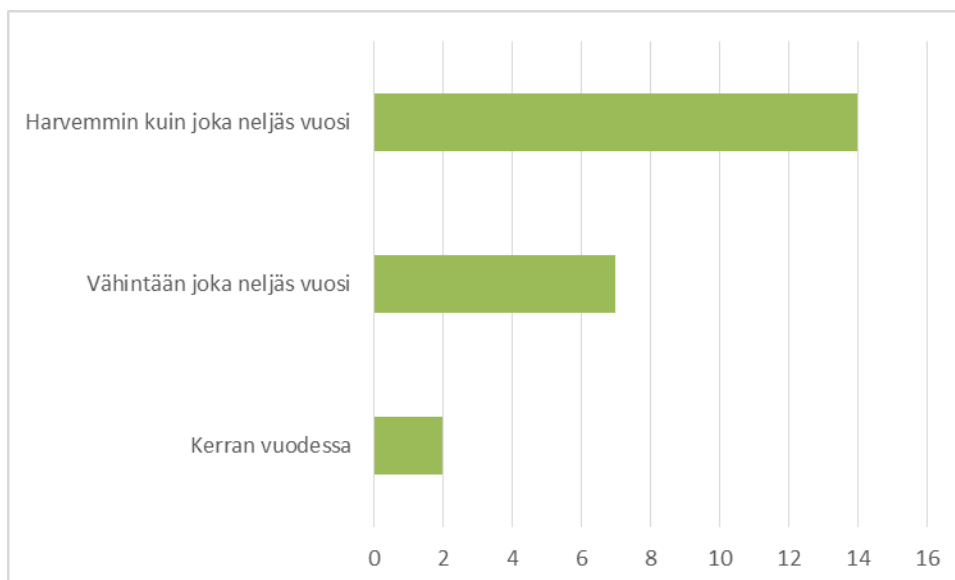
Kuva 6. Kysymys 12: ”Miten tiekunnan hallinto on järjestetty?”

Kysymys 13 käsitteli vastaajien tietoisuutta tiekunnan vuosikokousten järjestämisestä. Heiltä kysyttiin olivatko he tietoisia, että vuosikokous tulisi järjestää vuosittain ennen kesäkuun loppua tai vähintään joka neljäs vuosi, jos tiekunta niin päättää. Kuvasta 7 käy ilmi vastaajien tietoisuus tiekunnan vuosikokousten järjestämisestä.

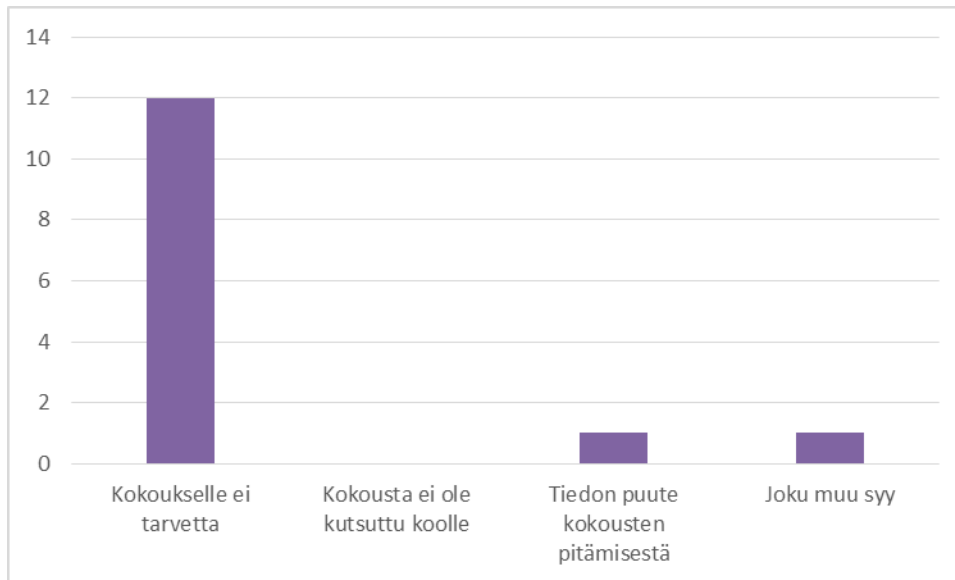
Kuva 7. Kysymys 13: vastaajien tietoisuus tiekunnan vuosikokousten järjestämisestä.

Kuvasta 8 näkyy, kuinka usein vuosikokoukset tiekunnissa järjestetään.

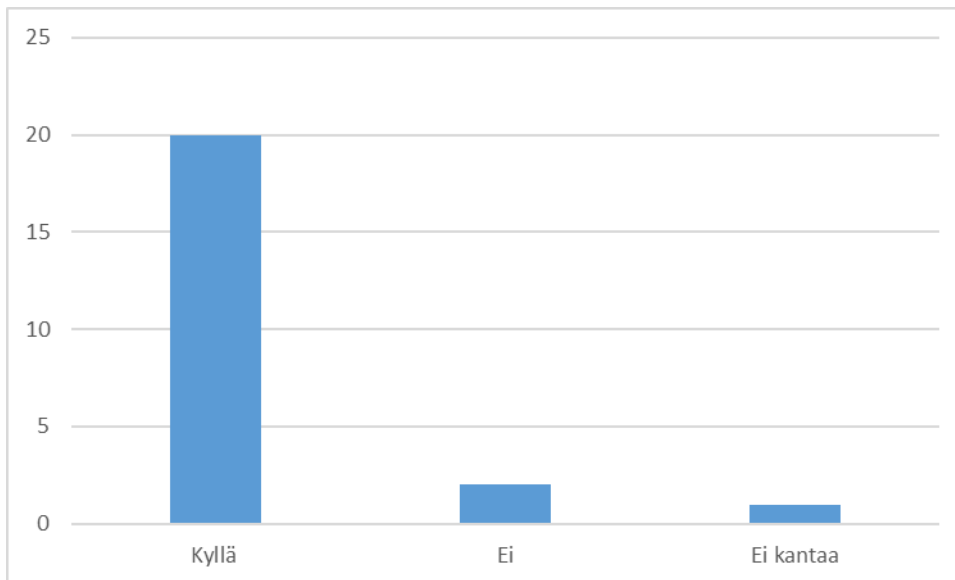
Kuva 8. Kysymys 14: ”Kuinka usein tiekunnan kokous tiekunnassanne järjestetään?”

Kysymys 15 oli tarkoitettu niille, jotka vastasivat, että vuosikokous järjestetään harvemmin kuin joka neljäs vuosi. Heiltä kysyttiin syytä miksi tiekunta ei ole kokoontunut useammin. Kuvasta 9 selviää syiden jakautuminen vastanneiden kesken.

Kuva 9. Kysymys 15: ”Mikä on syy, ettei vuosikokouksia järjestetä useammin?”

Vastaajilta kysyttiin myös onko kokousten määrä riittävä. Kuva 10 osoittaa vastaajien mielipiteen asiaan.

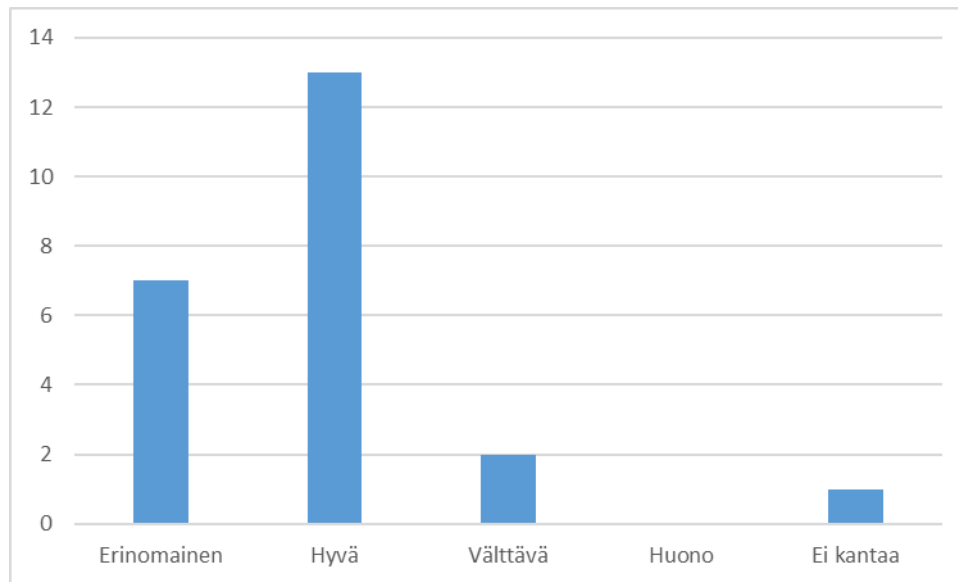

Kuva 10. Kysymys 16: ”Pidetäänkö mielestäsi tiekunnan kokouksia riittävästi?”

4.4 Kiinnostus ja tiedot tiekuntaa kohtaan

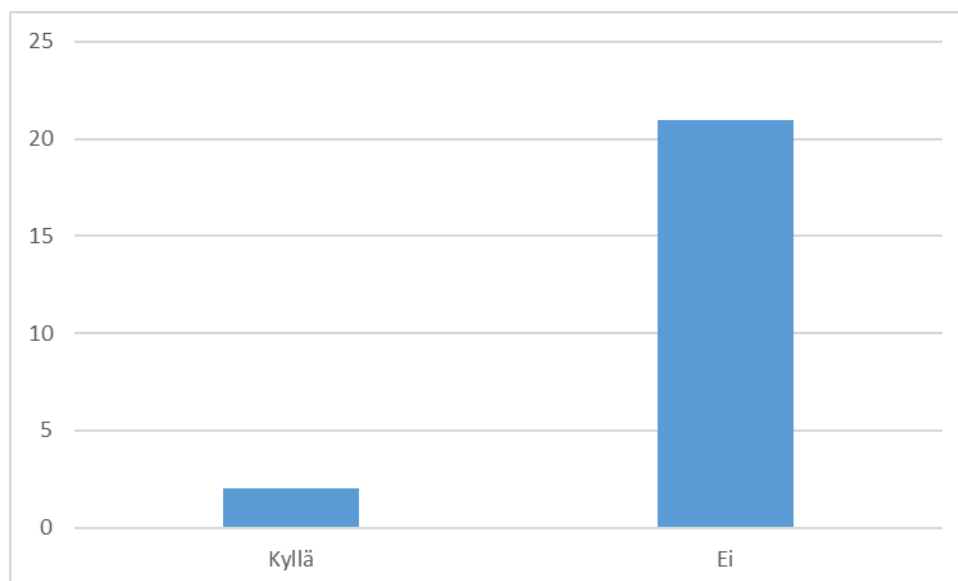
Haastateltavilta selvitettiin omaa kiinnostusta ja tietoja tiekuntaan liittyviin asioihin. Heiltä pyrittiin saamaan myös selville muiden tien osakkaiden kiinnostus ja tiedot tiekuntaa kohtaan. Kysymykset 17–25 käsittelivät tätä osa-aluetta.

Kysymyksessä 17 vastaajilta tiedusteltiin, miten he kokevat millainen tiekunnan yhteishenki on. Kuva 11 osoittaa, miten vastaajien mielipiteet ovat jakautuneet.

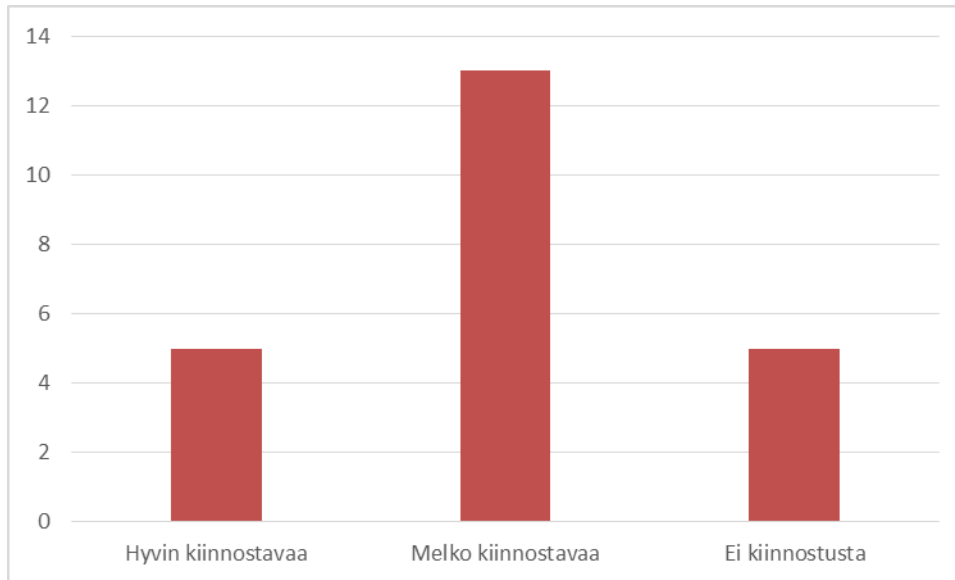
Kuva 11. Kysymys 17: ”Miten kuvailisit tiekunnan yhteishenkeä?”

Kysymyksessä 18 vastaajilta selvitettiin onko tiekunnassa ollut erimielisyyksiä tienpitoon liittyvissä asioissa. Kuvasta 12 näkyy, miten haastateltavat ovat vastanneet tähän kysymykseen.

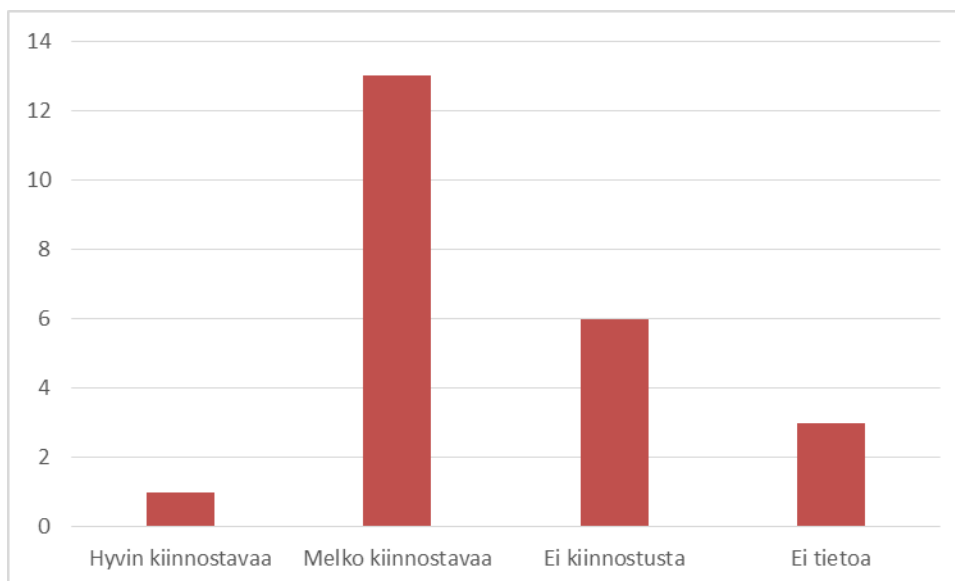
Kuva 12. Kysymys 18: ”Onko tiekunnassa erimielisyyksiä tienpitoon liittyvissä asioissa osakkaiden välillä?”

Tiekunnan edustajilta kysyttiin kysymyksessä 19 millainen on heidän oma kiinnostus tiekuntaan liittyviin asioihin. Kuva 12 osoittaa, mitä vastaajat ovat sanoneet.

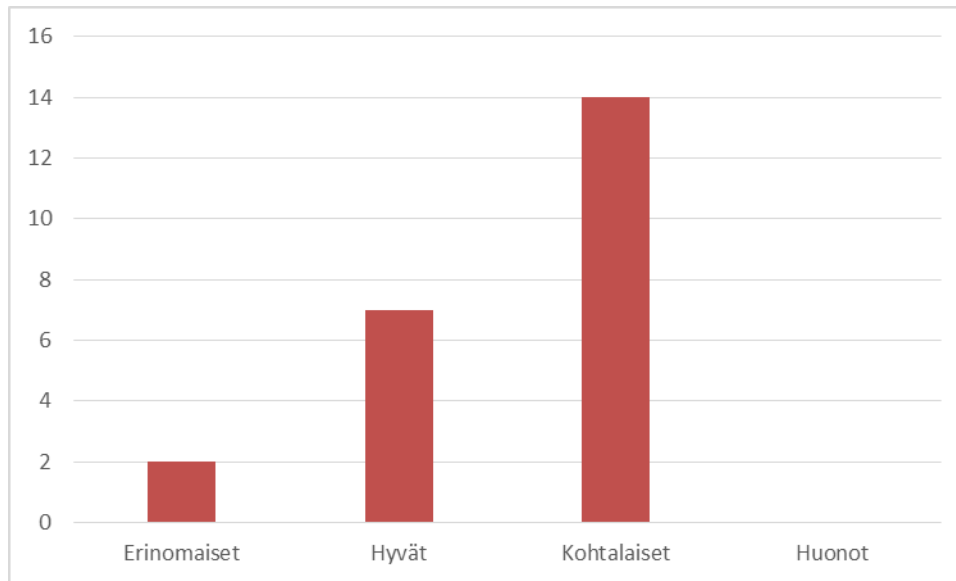
Kuva 12. Kysymys 19: ”Miten kuvailisit omaa kiinnostustasi tiekuntaan liittyviin asioihin?”

Kysymyksessä 20 puolestaan selvitettiin, miten vastaajat kuvailisivat muiden osakkaiden kiinnostusta tiekuntaan liittyviin asioihin. Kuva 13 näyttää, mitä tiekuntien edustajat ovat vastanneet kysymykseen.

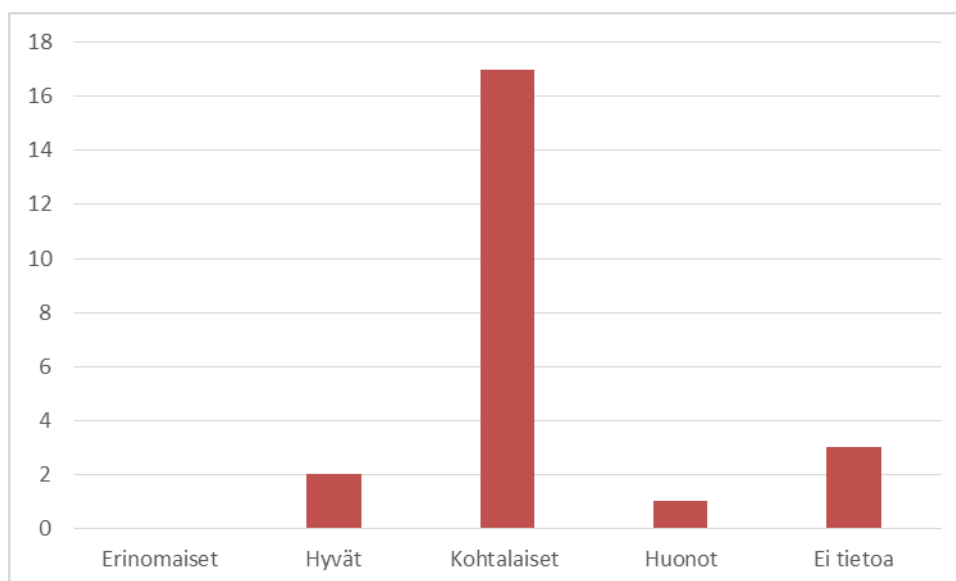
Kuva 13. Kysymys 20: ”Miten kuvailisit muiden tien osakkaiden kiinnostusta tiekuntaan liittyviin asioihin?”

Kysymyksessä 21 haastateltavalta kysyttiin, miten hän kuvailisi omia tietoja tienpitoon liittyvissä asioissa. Kuva 14 näyttää, miten haastateltavat ovat vastanneet tähän kysymykseen.

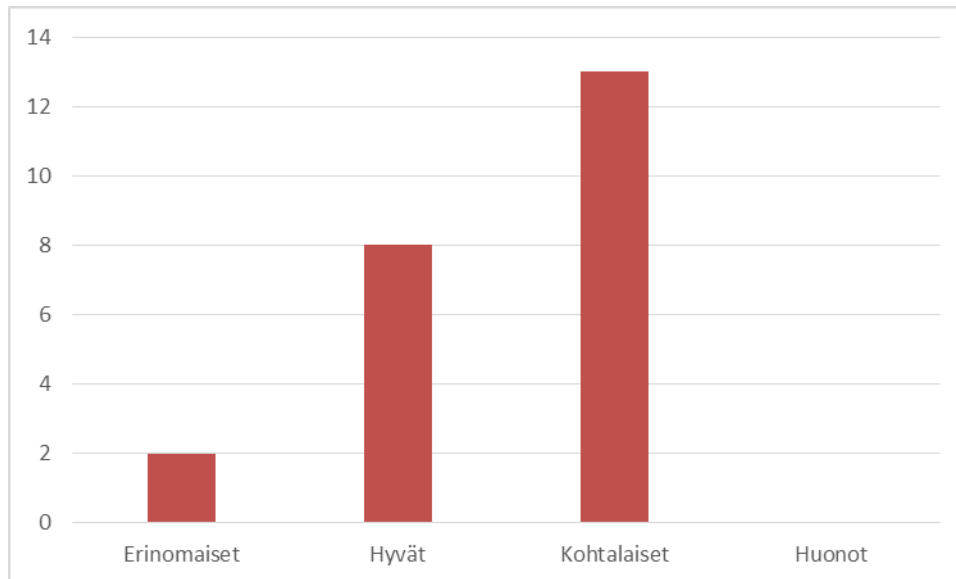
Kuva 14. Kysymys 21: ”Miten kuvailisit omia tietoja tienpitoon liittyvissä asioissa?”

Kysymyksessä 22 kysyttiin, miten hän kuvailisi muiden tien osakkaiden tietoja tienpitoon liittyvissä asioissa. Kuva 15 näyttää, miten vastaajat ovat vastanneet tähän kysymykseen.

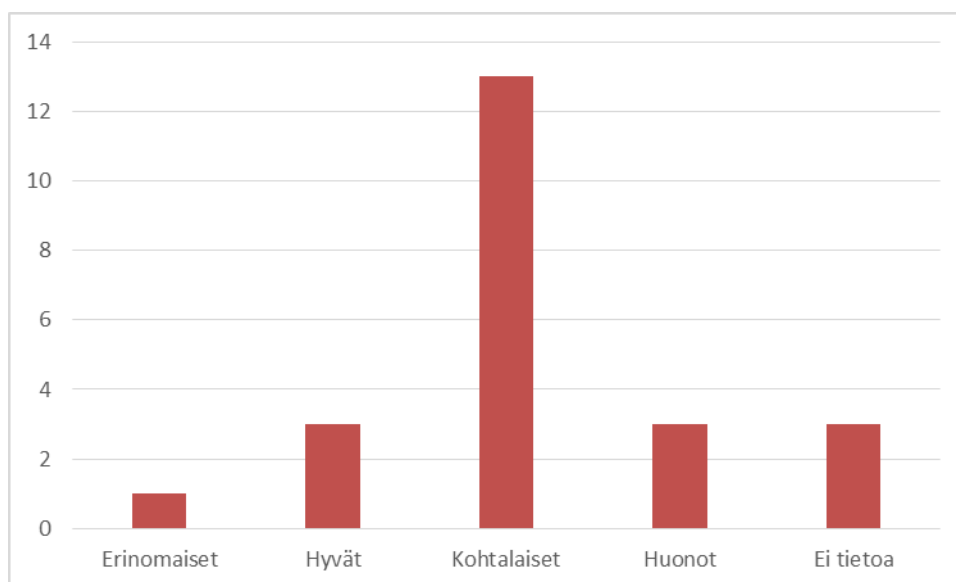
Kuva 15. Kysymys 22: ”Miten kuvailisit muiden tien osakkaiden tietoja tienpitoon liittyvissä asioissa?”

Kysymyksessä 23 haastateltavilta kysyttiin, miten he kuvailisivat omia tietoja tiekunnan hallintoon liittyvissä asioissa. Kuva 16 osoittaa, miten vastaukset ovat jakautuneet.

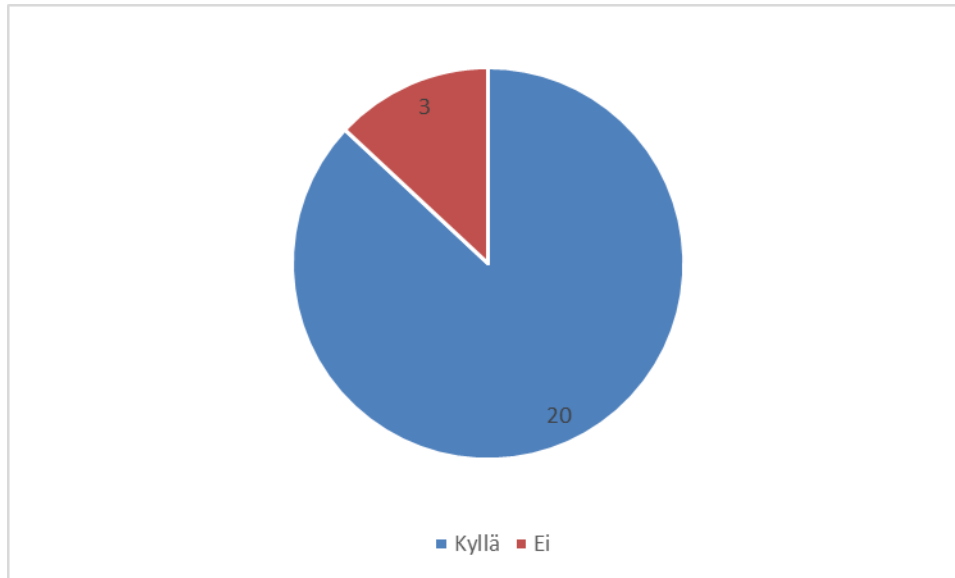
Kuva 16. Kysymys 23: ”Miten kuvailisit omia tietoja tiekunnan hallintoon liittyvissä asioissa?”

Haastateltavilta kysyttiin kysymyksessä 24, miten he kuvailisivat muiden tien osakkaiden tietoja tiekunnan hallinnosta. Kuva 17 osoittaa, miten vastaukset ovat jakautuneet.

Kuva 17. Kysymys 24: ”Miten kuvailisit muiden tien osakkaiden tietoja tiekunnan hallintoon liittyvissä asioissa?”

Kysymys 25 käsitteli, sitä onko tiekunnissa aktiivista henkilöä tai henkilöitä, jotka hoitavat tiekunnan asioita. Kuvasta 18 näkyy, miten vastaukset ovat jakautuneet.

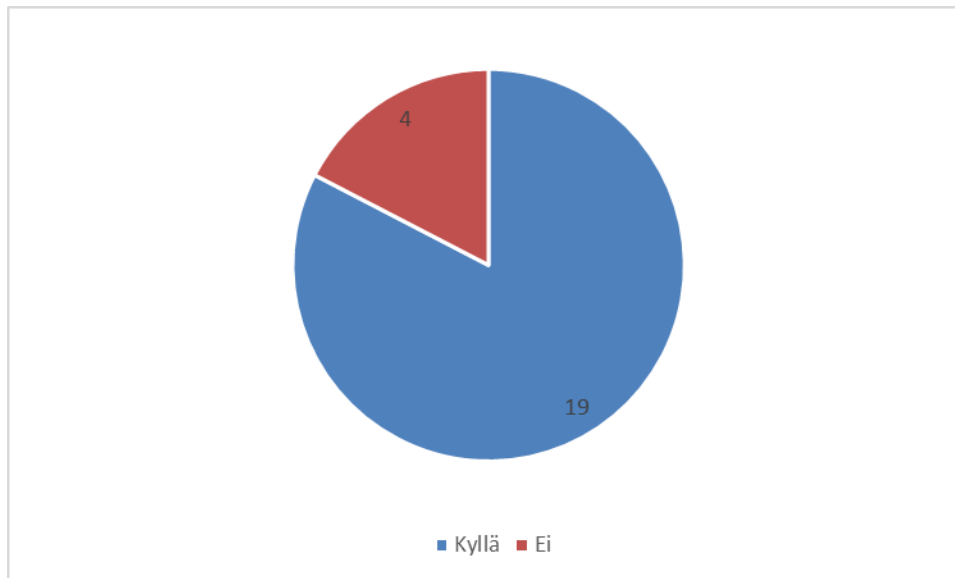

Kuva 18. Kysymys 25: ”Onko tiekunnassanne aktiivista henkilöä/henkilöitä, jotka hoitavat tiekunnan asioita?”

4.5 Kiinnostus metsänhoitoyhdistyksen tarjoamiin palveluihin

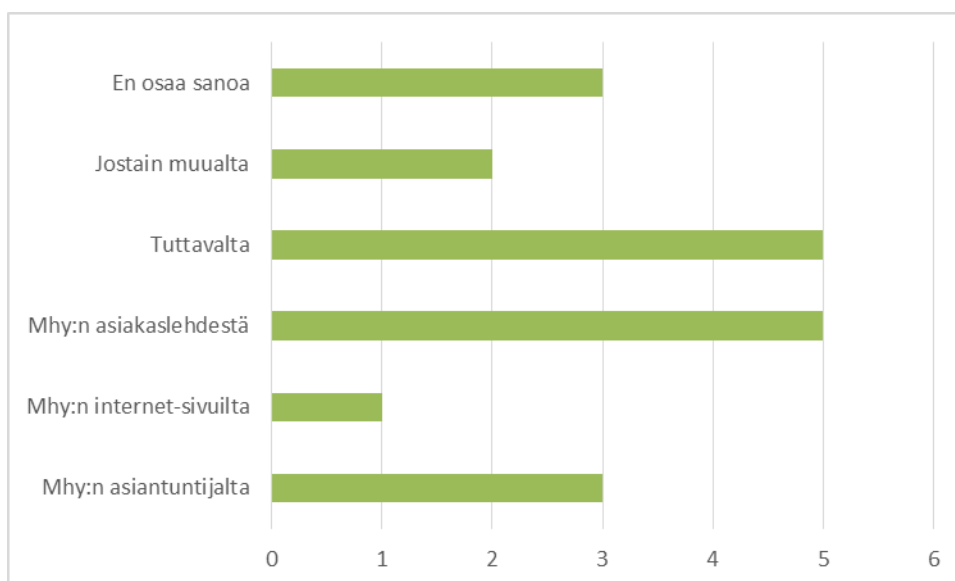
Kysymykset 26–33 käsittelivät vastaajien kiinnostusta Metsänhoitoyhdistys Päijät-Hämeen tarjoamiin palveluihin. Kysymyksillä selvitettiin myös ovatko vastaajat olleet tietoisia metsänhoitoyhdistyksen tiepalveluista.

Tiekuntien edustajilta kysyttiin kysymyksessä 26 ovatko he olleet tietoisia metsänhoitoyhdistyksen tarjoamista tiepalveluista. Kuvassa 19 näkyy, kuinka moni vastaaja on kuullut palveluista.

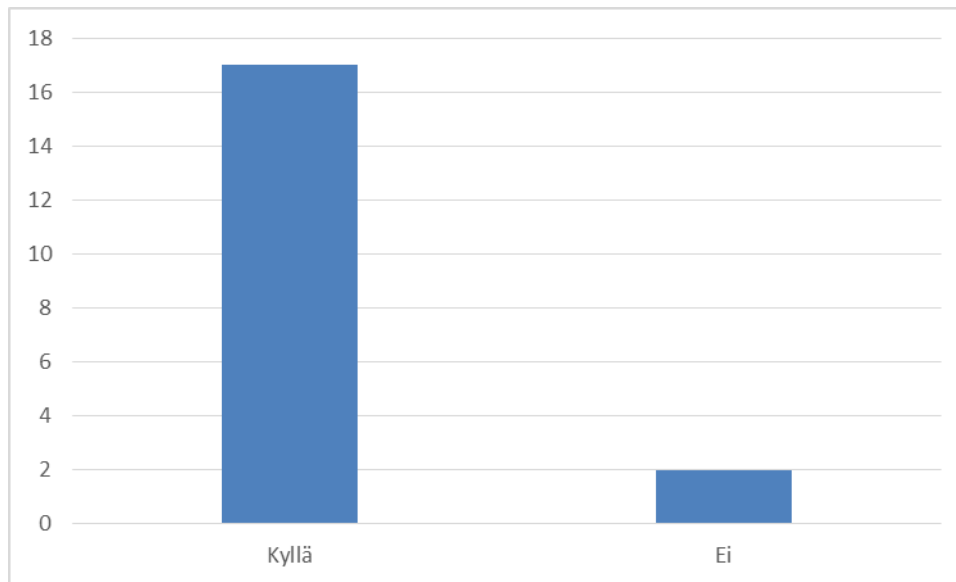
Kuva 19. Kysymys 26: ”Oletko aikaisemmin ollut tietoinen metsänhoitoyhdistyksen tarjoamista tiepalveluista?”

Jos haastateltava vastasi kysymykseen kyllä heille esitettiin kolme jatkokysymystä. Mistä tieto metsänhoitoyhdistyksen palveluista on peräisin? Onko tiepalveluista saatavilla tarpeeksi tietoa? Onko tieto helposti saatavilla? Kuvasta 20 näkyy, mitä haastateltavat ovat vastanneet kysymykseen, mistä tieto palveluista on peräisin.

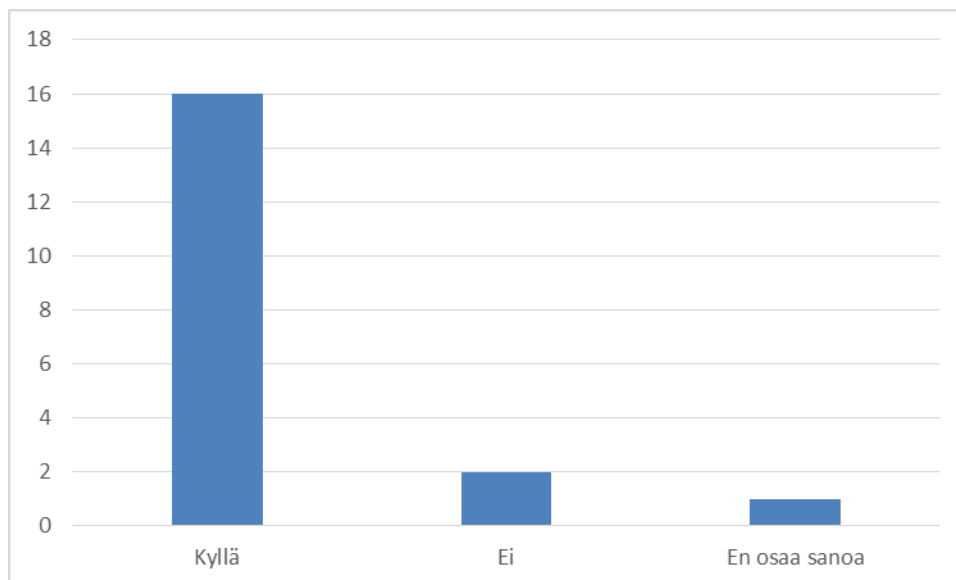
Kuva 20. Kysymys 26a: ”Mistä sait tiedon metsänhoitoyhdistyksen tiepalveluista?”

Kuvasta 21 näkyy, mitä vastaajat ovat vastanneet kysymykseen, onko tiepalveluista saatavilla tarpeeksi tietoa.

Kuva 21. Kysymys 26b: ”Onko mielestäsi metsänhoitoyhdistyksen tiepalveluista saatavilla tarpeeksi tietoa?”

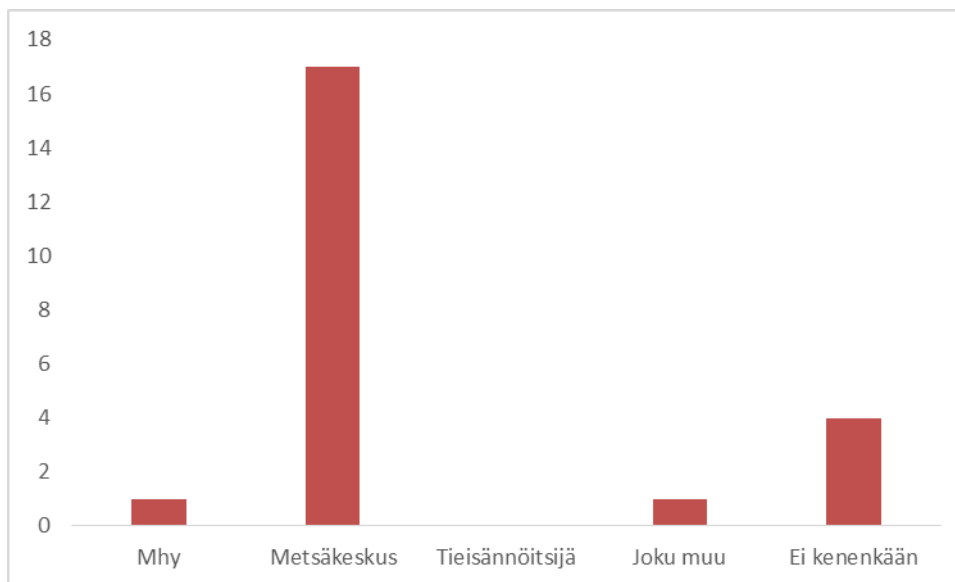
Kuvasta 22 näkyy, mitä haastateltavat ovat vastanneet, onko tieto helposti saatavilla.

Kuva 22. Kysymys 26c: ”Onko tieto helposti saatavilla?”

Tiekuntien edustajilta kysyttiin kysymyksessä 27, minkä organisaation tiepalveluja tiekunnat ovat käyttäneet. Lisäkysymyksenä heiltä kysyttiin tarkemmin, mitä palveluja

he olivat käyttäneet sekä tiedusteltiin tyytyväisyyttä saamaansa palveluun. Kuvasta 23 selviää organisaatiot, joiden palveluja tiekunnat ovat käyttäneet.

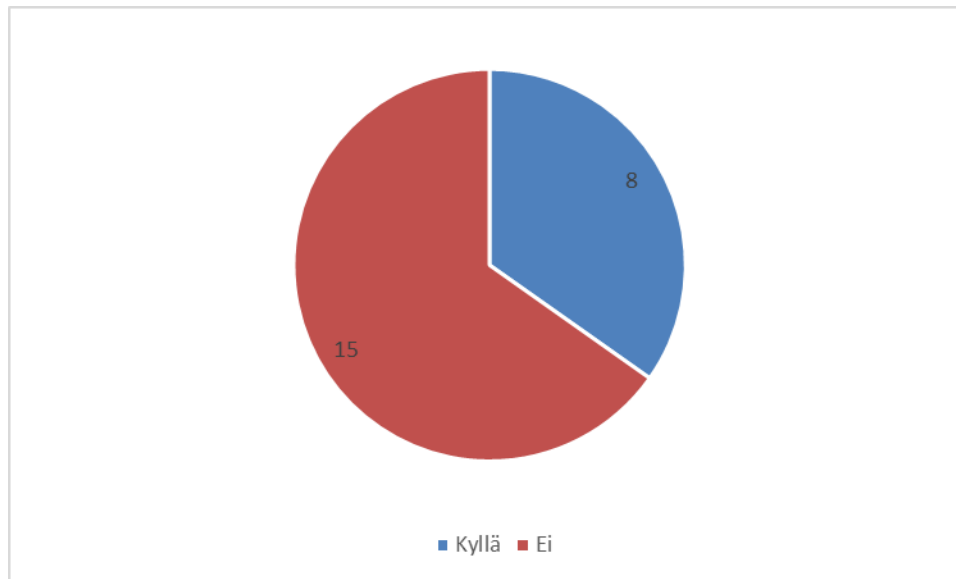

Kuva 23. Kysymys 27: ”Minkä organisaation tiepalveluja tiekuntanne on käyttänyt?”

17 vastaajaa kertoi käyttäneensä Metsäkeskuksen palveluja. Kaikkien kohdalla tien rakennus oli tapahtunut tämän organisaation kautta. Viisi vastaajaa sanoi myös perusparannuksen tapahtuneen Metsäkeskuksen kautta. Yksi vastaaja mainitsi myös, että tien yksikkölaskelma on tehty Metsäkeskuksen toimesta. Vain yksi vastaaja kertoi käyttäneensä Päijät-Hämeen metsänhoitoyhdistyksen tiepalveluja. Tämä tiekunta oli saanut apua tien hoitokunnan ”henkiin herättämisessä”, tiekunnan kokousten pitämisessä sekä pusikoiden raivaus oli tapahtunut yhdistyksen kautta. Yksi vastaaja kertoi käyttäneensä Maanmittauslaitoksen palveluja. Tien yksikkölaskelma oli tehty tämän organisaation kautta. Neljä vastaajaa sanoi, että he eivät olleet käyttäneet minkään ulkopuolisen tahon palveluja.

Heistä, jotka olivat käyttäneet Metsäkeskuksen palveluja, yksi sanoi olevansa erittäin tyytyväinen saamaansa palveluun. Kahdeksan tiekunnan edustajaa oli tyytyväisiä saamaansa palveluun. Kaksi ilmoitti olevansa melko tyytyväisiä palveluun ja kaksi sanoi, etteivät he olleet tyytyväisiä palveluun. Neljä vastaajaa eivät osanneet kertoa tyytyväisyyttä tiekunnan saamaan palveluun. Tiekunta, joka oli käyttänyt Päijät-Hämeen metsänhoitoyhdistyksen palveluja, oli erittäin tyytyväinen saamaansa palveluun. Tiekunta, joka sanoi käyttäneensä Maanmittauslaitoksen palveluja, oli tyytyväinen saamaansa palveluun.

Tiekuntien edustajilta kysyttiin kysymyksessä 28 mielipidettä siitä, tarvitsevatko he kenenkään ulkopuolisen tahon palveluja. He, jotka vastasivat myöntävästi tähän kysymykseen, kysyttiin myös tarkennusta, mitä palveluja tiekunta kaipaa. Kuvasta 24 selviää, kuinka moni tiekunta kokee tarvitsevansa ulkopuolisen tahon palveluja.

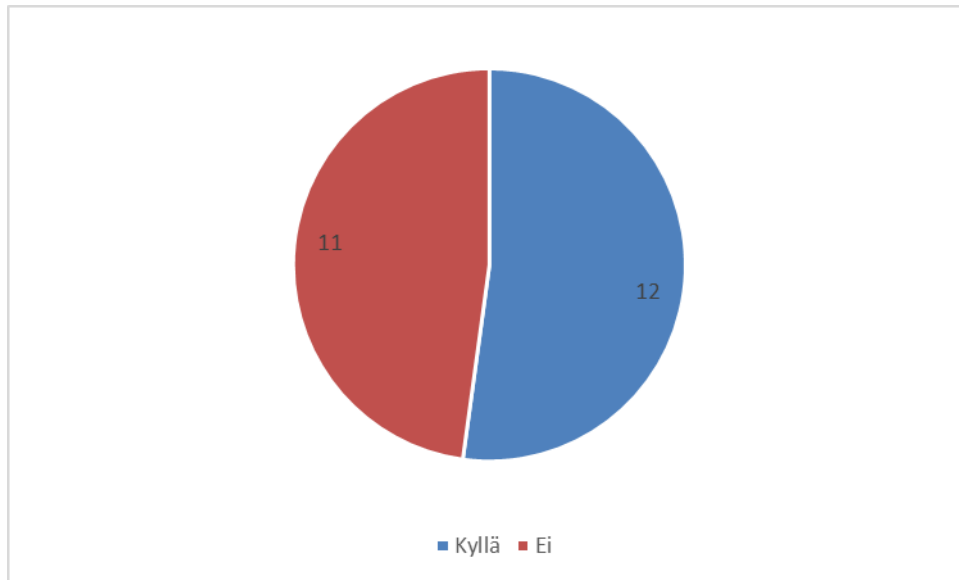
Kuva 24. Kysymys 28: ”Kaipaako tiekuntanne mielestäsi jonkun ulkopuolisen tahon palveluja?”

Kahdeksan tiekunnan edustajaa koki kaipaavansa jonkin ulkopuolisen tahon palveluja tiekuntaan ja tienpitoon liittyvissä asioissa. Vastajat kaipasivat seuraavia palveluita:

- apua tiekunnan järjestäytymisessä
- neljä kaipasi apua tienpitoon liittyvissä toimenpiteissä
- apua perusparannuksen suunnittelussa
- tieisännöitsijää
- yksikkölaskelman tekeminen

Haastateltavilta tiedusteltiin, oliko tiekunnilla aikomusta tehdä mitään toimenpiteitä tien suhteen lähivuosina. Kuvasta 25 näkyy, miten kyllä- ja ei-vastaukset jakautuivat

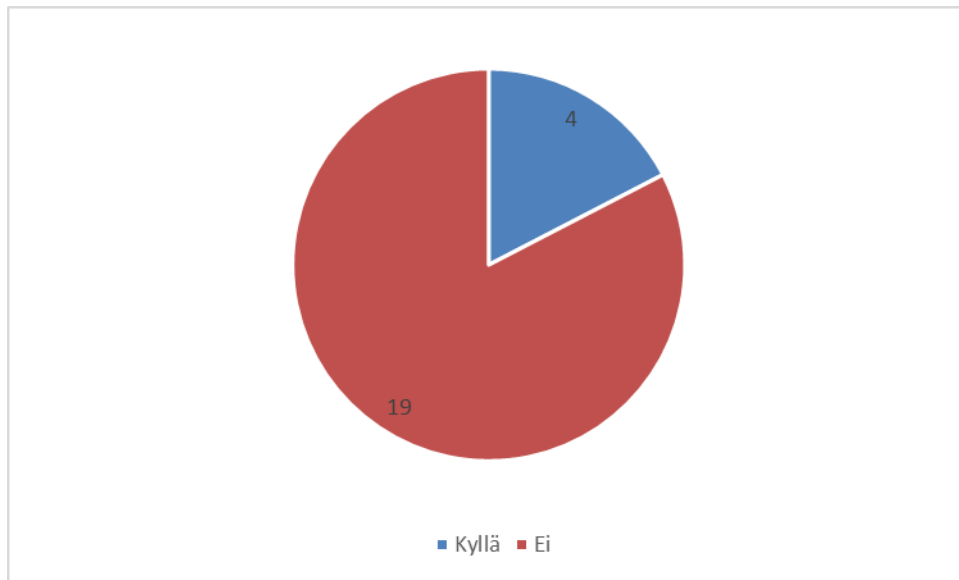
vastaajien kesken. He, jotka vastasivat myöntävästi tähän kysymykseen, heiltä kysyttiin myös tarkennusta toimenpiteistä.

Kuva 25. Kysymys 29: ”Onko tiekunnallanne aikomusta tehdä toimenpiteitä tien suhteen?”

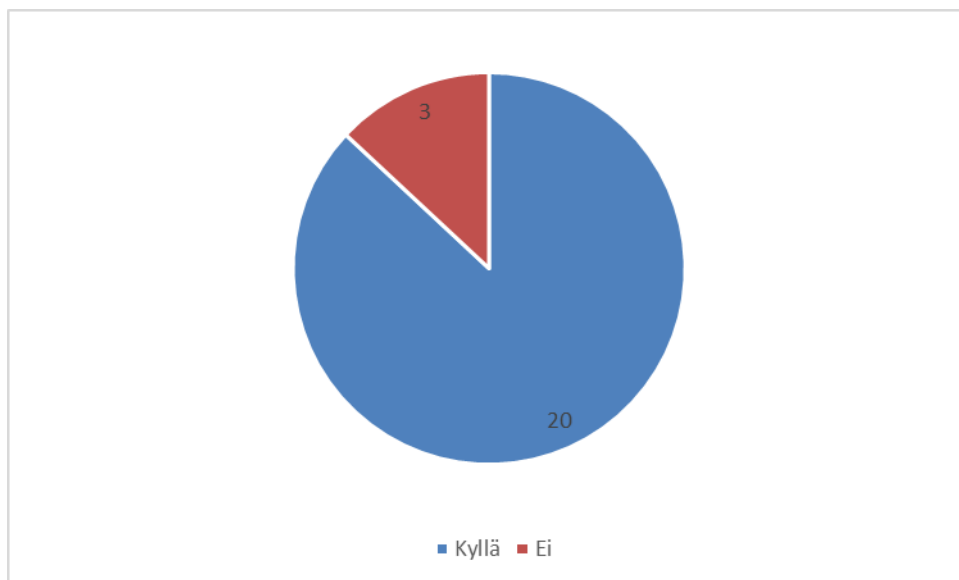
12 vastaajaa kertoi aikovansa tehdä toimenpiteitä tien suhteen. Kaksi tiekuntaa ilmoitti, että heillä on aikomus tehdä lähivuosina tien perusparannus. Neljä kertoi tekevänsä sorastusta ja reunojen raivausta. Yksi tiekunta sanoi tekevänsä vain tien reunojen raivauksen. Yksi tiekunta sanoi tekevänsä vain soranajoa. Yksi tiekunta sanoi tekevänsä kaivuritöitä, koska tien runko oli painunut osittain. Yhdellä tiekunnalla oli aikomus tehdä kivien poistoa. Kaksi tiekuntaa ilmoitti tekevänsä vuosittaisia kunnostustöitä.

Haastateltaviltam kysyttiin kysymyksessä 30, toivoisivatko he, että heihin otettaisiin yhteyttä Metsänhoitoyhdistyksestä koskien tieasioita. Kuva 26 kertoo, miten vastaukset ovat jakautuneet.

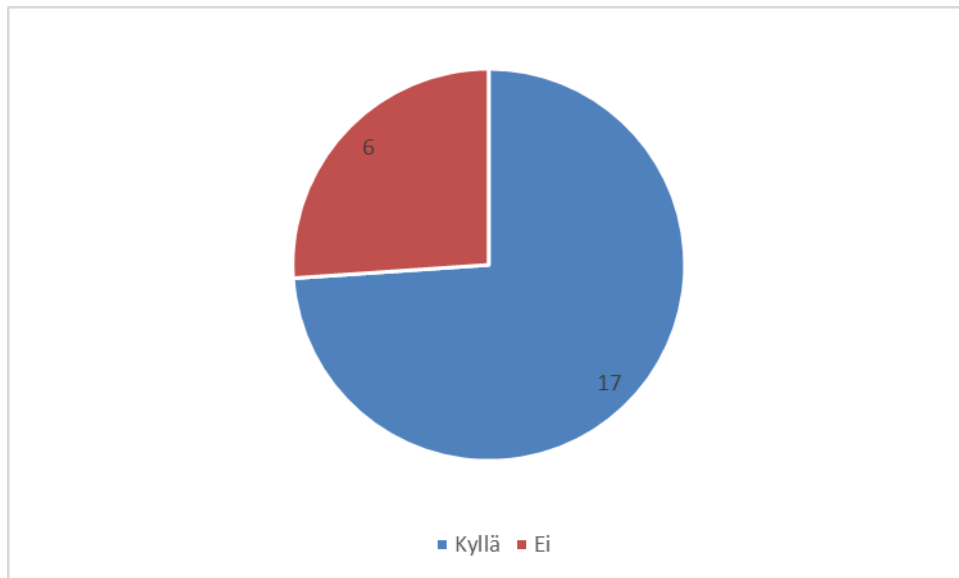
Kuva 26. Kysymys 30: *”Toivoisitko, että sinuun otettaisiin yhteyttä metsänhoitoyhdistyksestä koskien tieasioita?”*

Kysymys numero 31:ssä kysyttiin, tuleeko haastateltavan taloutteen metsänhoitoyhdistyksen asiakaslehti. Kuvasta 27 näkyy, miten vastaukset ovat jakautuneet.

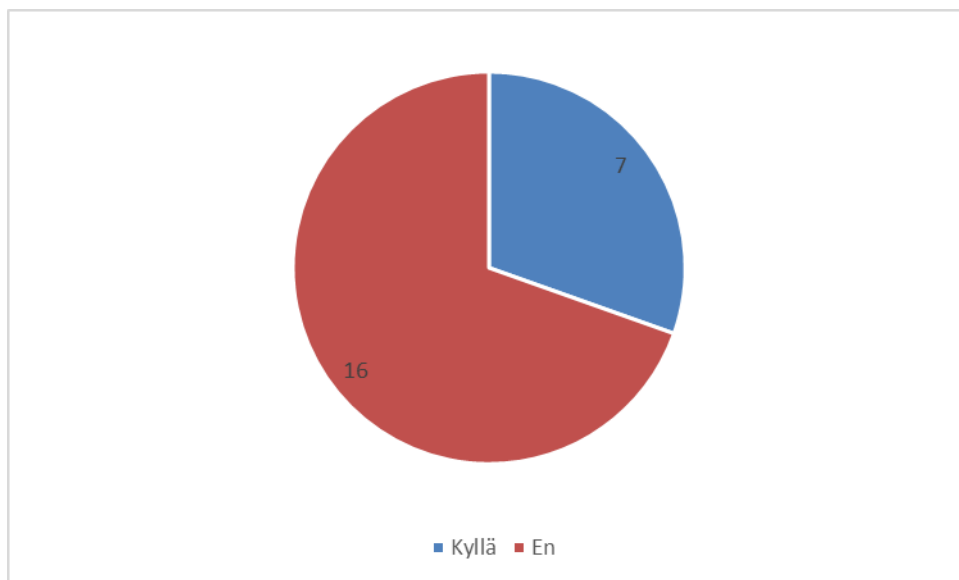
Kuva 27. Kysymys 31: *”Tuleeko talouteenne Metsänhoitoyhdistyksen asiakaslehti?”*

Haastateltavilta tiedusteltiin, olivatko he kuulleet Suomen Tieyhdistyksen järjestämistä Yksityistiepäivistä ja olisiko heillä kiinnostusta osallistua kyseiseen tapahtumaan. Kuvasta 28 näkyy, miten vastaukset ovat jakautuneet kysyttäessä, ovatko he kuulleet Yksityistiepäivistä.

Kuva 28. Kysymys 32: ”Onko Suomen Tieyhdistyksen järjestämät Yksityistiepäivät tuttu tapahtuma?”

Kuvasta 29 näkyy, miten vastaukset ovat jakautuneet kysyttäessä, oliko vastaajilla kiinnostusta osallistua Yksityistiepäiville.

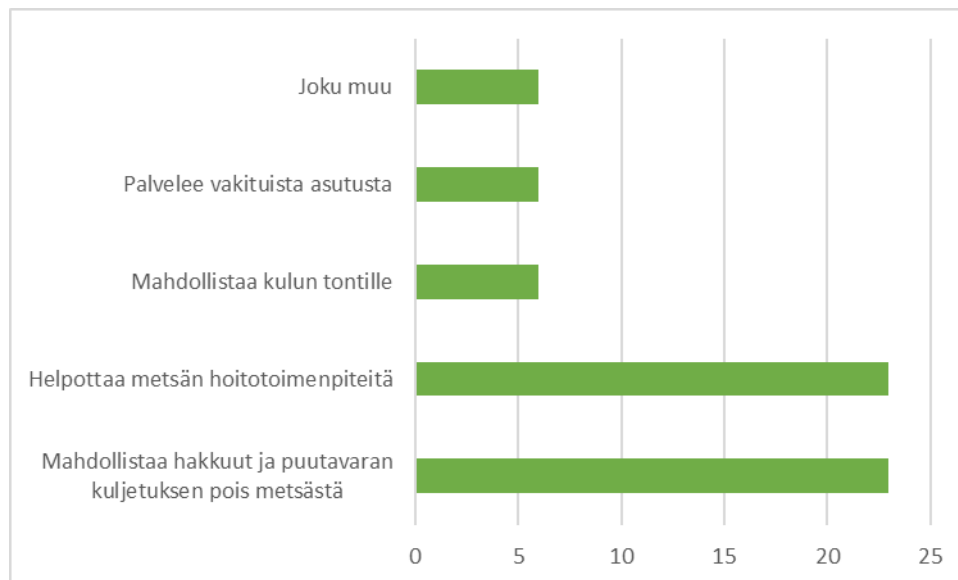
Kuva 29. Kysymys 33: ”Haluaisitko osallistua kyseiseen tapahtumaan?”

4.6 Kysymyksiä metsäteistä ja tien kunnosta

Kysymykset 34–41 käsittelivät metsäteitä ja niiden kuntoa.

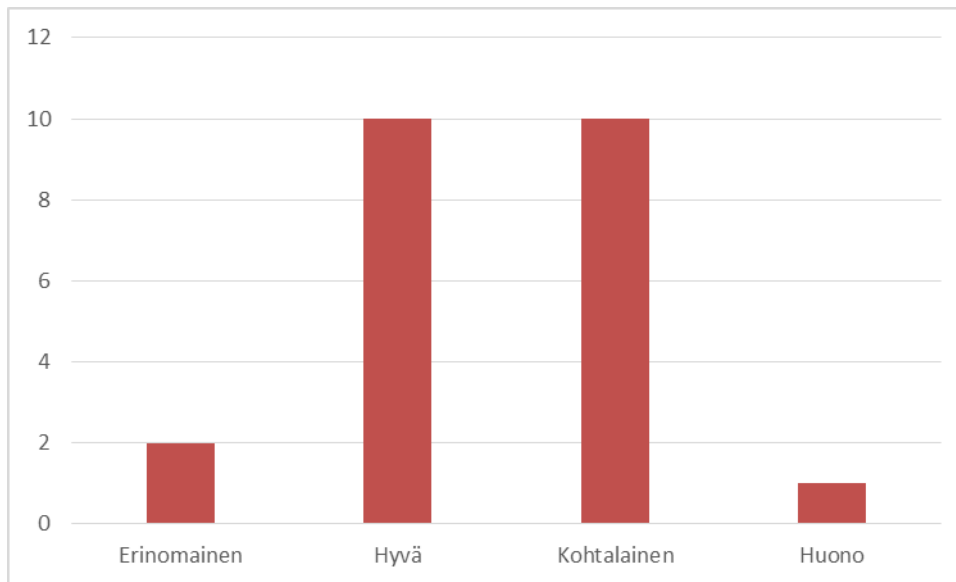
Haastateltavilta kysyttiin kysymyksessä 34, mikä on heidän mielestään metsätien tarkoitus. He annettiin viisi vaihtoehtoa, johon he saivat vastata useampaankin, kuin yhteen kohtaan. Kuvasta 30 näkyy, mitä mieltä vastaajat ovat metsätien tarkoituksesta. Kuusi vastaajaa mainitsi metsätien tarkoitukseksi ”joku muu”. Seuraavassa lista, mitä he olivat vastanneet:

- toimii lenkkitienä
- maatalouskäyttö, vapaa-ajan harrastukset
- palvelee metsästysseuraa
- virkistyskäyttö
- metsästysseuran käyttö, virkistyskäyttö
- marjastus

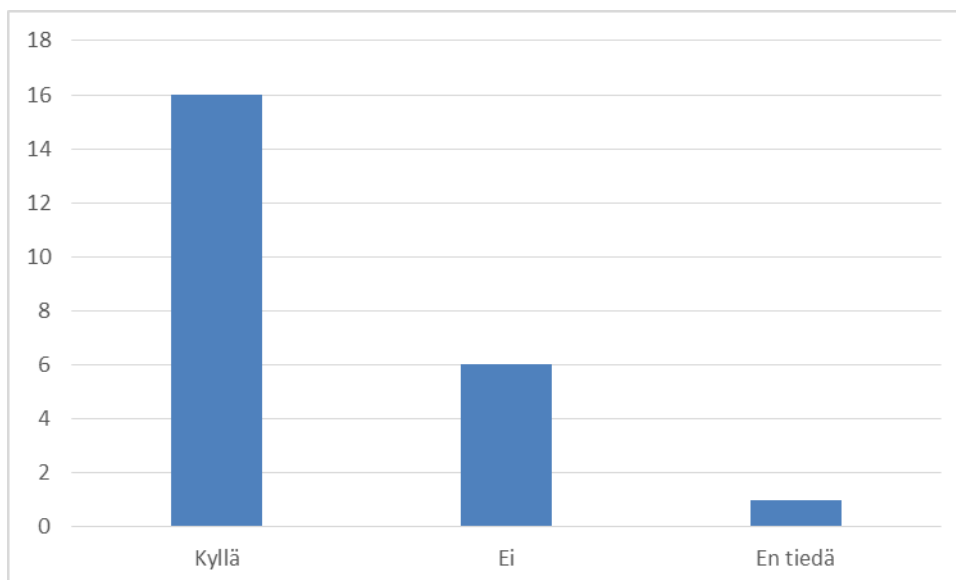
Kuva 30. Kysymys 34: ”Mikä on mielestäsi metsätien tarkoitus?”

Kysymyksessä 35 käsiteltiin metsätien kuntoa. Tiekunnan edustajilta kysyttiin, miten he kuvailisivat metsätien kuntoa. Kuvasta 31 näkyy, miten vastaukset ovat jakautuneet.

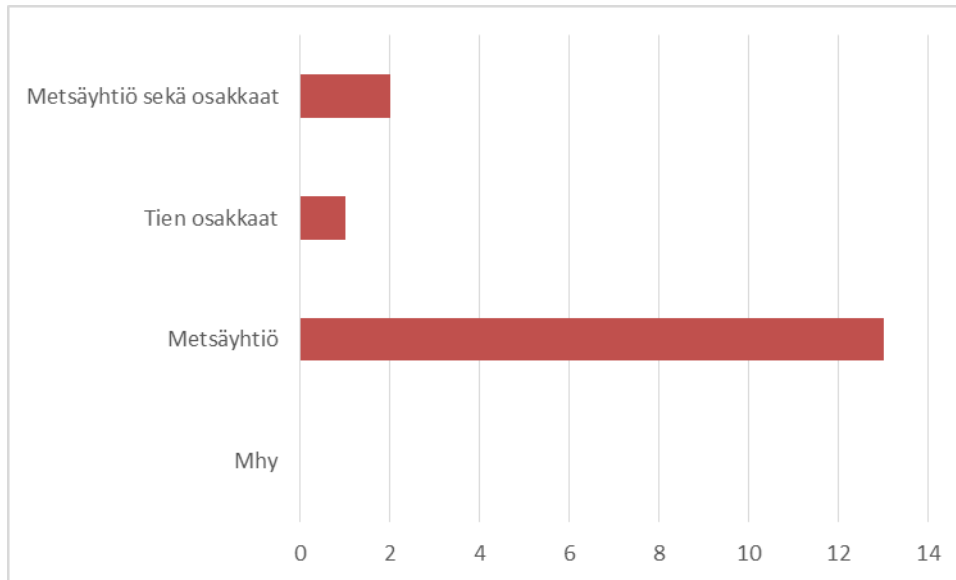
Kuva 31. Kysymys 35: ”Miten kuvailisit metsätienne kuntoa?”

Kysymyksessä 36 haastateltavilta kysyttiin, onko heidän metsätie rikkoutunut koskaan puutavaran kuljetuksessa. Heille esitettiin kaksi lisäkysymystä, jos he vastasivat edelliseen kysymykseen myöntävästi. Heiltä kysyttiin, kuka korjasi aiheutuneet vahingot sekä kenen heidän mielestään tulisi korjata kyseiset vahingot. Kuvasta 32 näkyy, kuinka moni tie on rikkoutunut puutavaran kuljetuksessa.

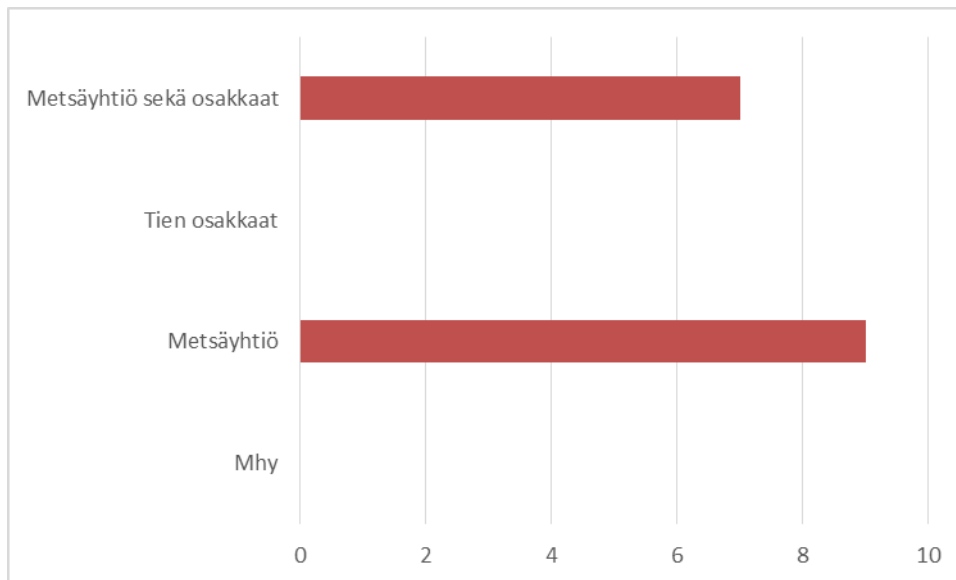
Kuva 32. Kysymys 36: ”Onko tienne rikkoutunut joskus puutavaran kuljetuksessa?”

Kuvasta 33 näkyy, miten vastaajat ovat vastanneet kysyttäessä, kuka korjasi aiheutuneet vahingot.

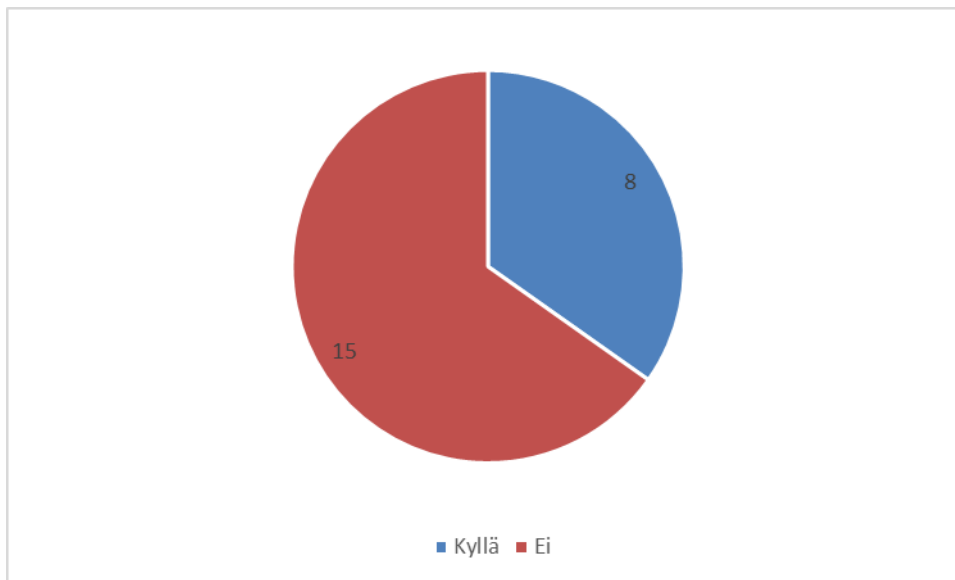
Kuva 33. Kysymys 36a: ”Kuka korjasi aiheutuneet vahingot?”

Kuvasta 34 näkyy, miten vastaukset ovat jakautuneet kysyttäessä, kenen heidän mielestään tulisi korjata aiheutuneet vahingot.

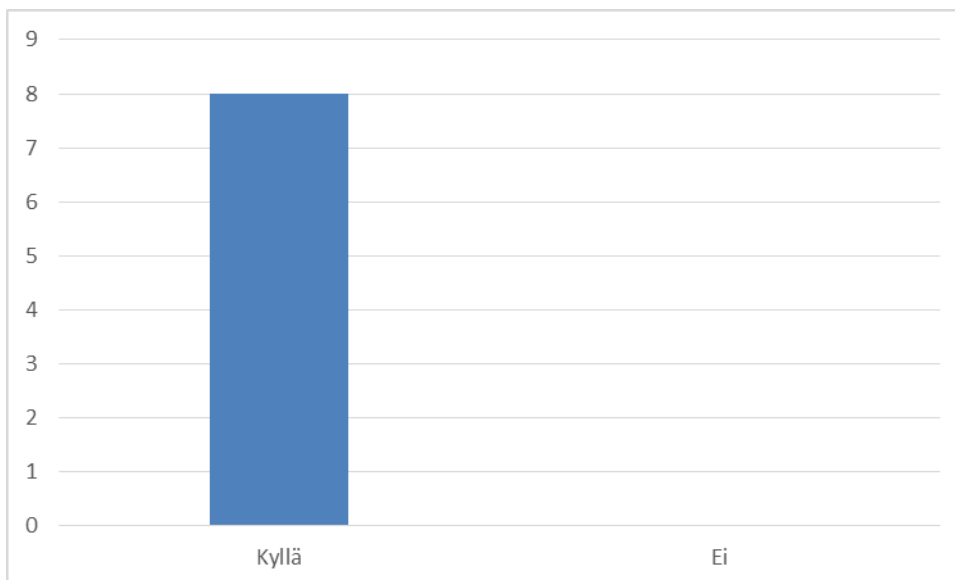
Kuva 34. Kysymys 36b: ”Kenen mielestäsi kuuluisi korjata vahingot?”

Kysymys 37 käsitteli perusparannusta. Haastateltavilta kysyttiin, onko tielle tehty perusparannusta. Heiltä tiedusteltiin myös, onko perusparannukseen saatu valtion varoja sekä minä vuonna perusparannus on tehty. Kuvasta 35 näkyy, kuinka monelle tielle on tehty perusparannus.

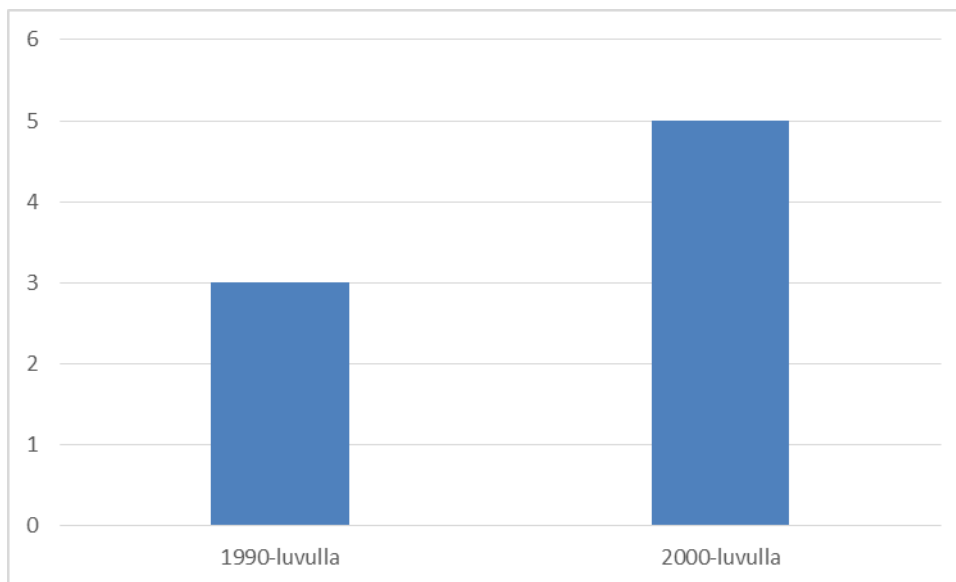
Kuva 35. Kysymys 37: ”Onko tielle tehty perusparannus?”

Kuvasta 36 näkyy, kuinka moni tiekunta on saanut perusparannuksen tekoon valtion tukia.

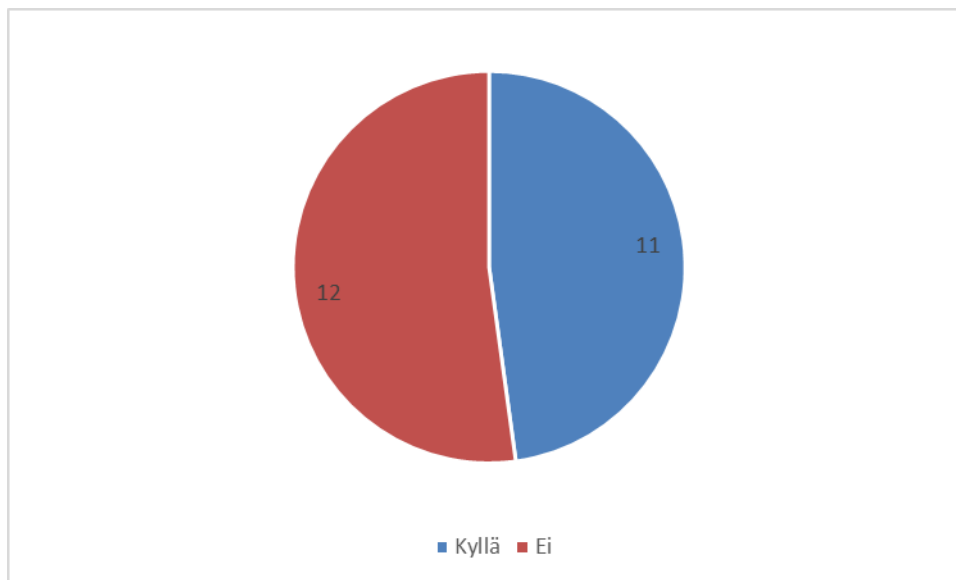
Kuva 36. Kysymys 37a: ”Onko perusparannukseen käytetty valtion varoja?”

Kuvasta 37 näkyy, millä vuosikymmenellä perusparannus on tehty.

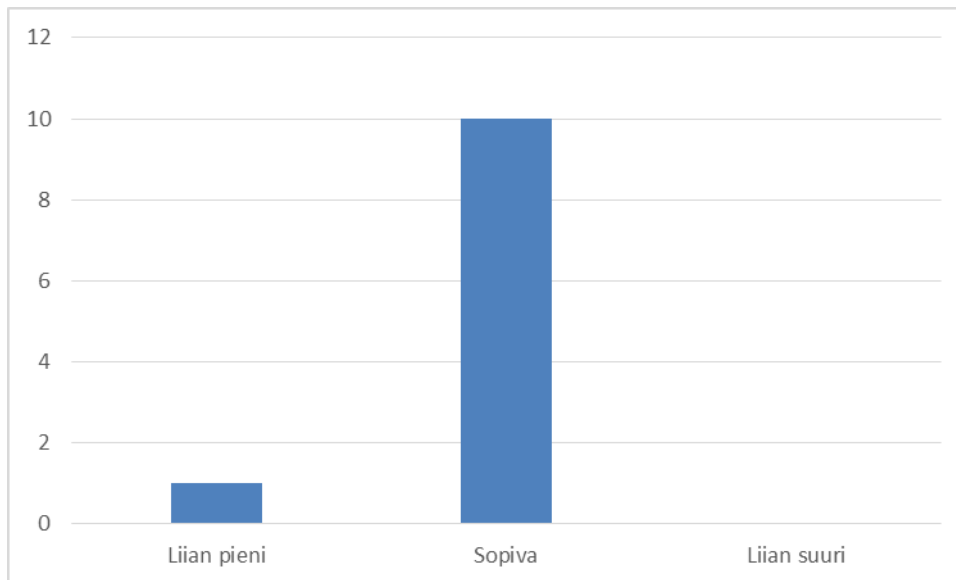
Kuva 37. Kysymys 37b: ”Minä vuonna perusparannus on tehty?”

Kysymys 38 käsitteli tiemaksuja. Vastaajilta kysyttiin, onko tiekunta kerännyt tiemaksuja. Jos tiekunta oli kerännyt tiemaksuja, heiltä kysyttiin myös onko tiemaksun suuruus ollut liian pieni, sopiva vai liian suuri. Kuva 38 osoittaa, kuinka moni tiekunta on kerännyt tiemaksuja.

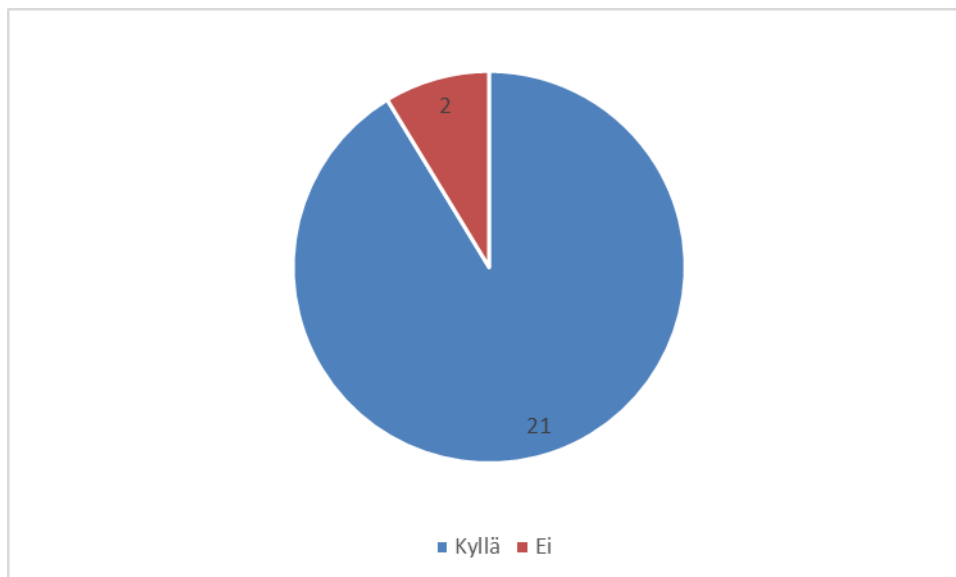
Kuva 38. Kysymys 38: ”Onko tiekuntanne kerännyt tiemaksuja?”

Kuva 39 osoittaa, mitä mieltä haastateltavat olivat tiemaksun suuruudesta.

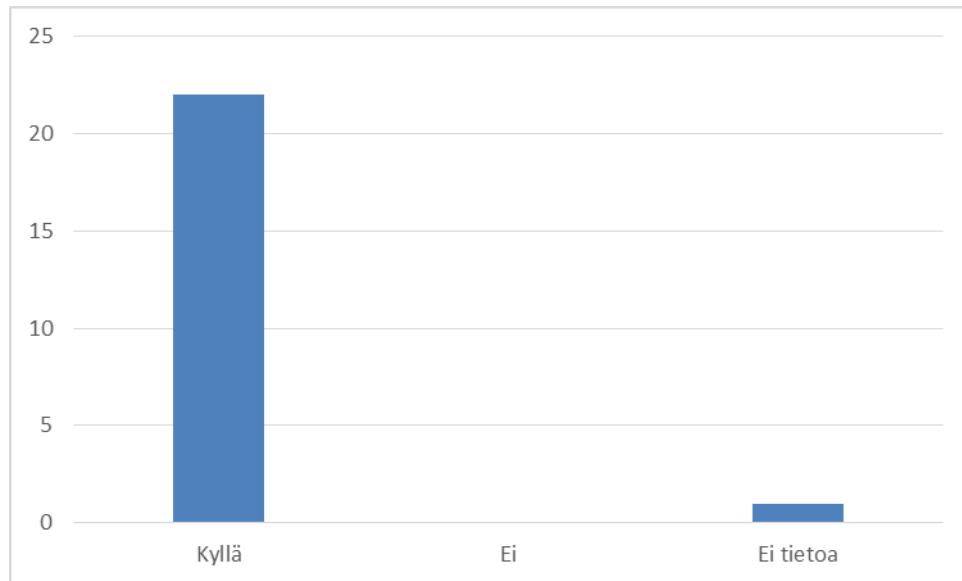
Kuva 39. Kysymys 38a: ”Onko tiemaksun suuruus mielestäsi: liian pieni, sopiva vai liian suuri?”

Haastateltavilta selvitettiin, onko tiekunta tietoinen mahdollisista valtion avustuksista, joita tiekunta voi saada. Tämä selvitettiin kysymyksessä 39. Kuvasto 40 näkyy, miten vastaukset ovat jakautuneet.

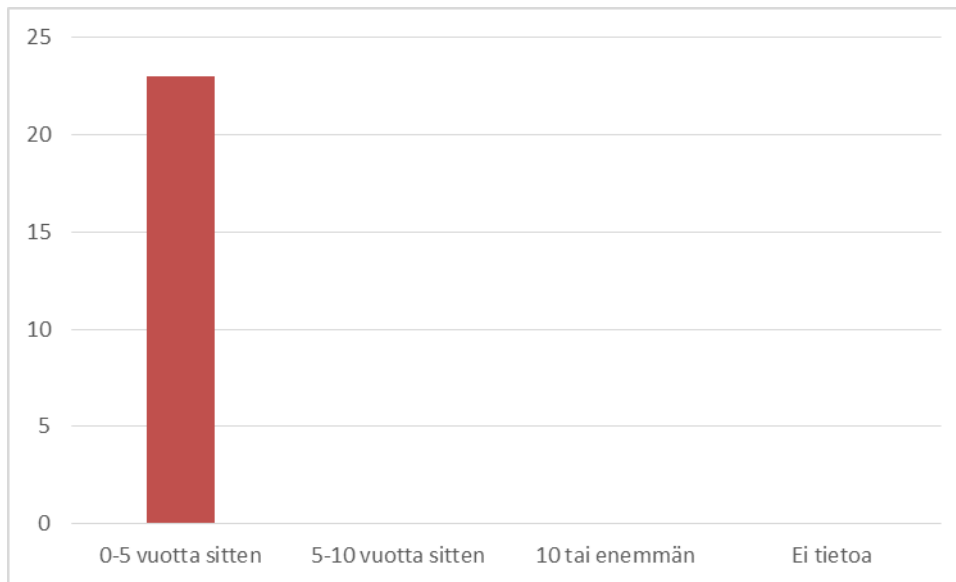
Kuva 40. Kysymys 39: ”Onko tiekuntanne tietoinen mahdollisista valtion avustuksista, joita tie voi saada?”

Kysymys 40 käsitteli aihetta, onko kaikilla tiekunnan osakkailla maksuvalmiutta tienpitoon liittyvissä asioissa. Kuvasta 41 näkyy, mitä tiekunnan edustajat ovat mieltä asiasta.

Kuva 41. Kysymys 40: ”Mitä luulet, onko kaikilla tiekunnan osakkailla maksuvalmiutta tienpitoon liittyvissä asioissa?”

Viimeisessä kysymyksessä selvitettiin, milloin viimeksi tien vaikutusalueella oli tehty hakkuita tai muita metsänhoitotoimenpiteitä. Kuvasta 42 näkyy, miten vastaukset ovat jakautuneet.

Kuva 42. Kysymys 41: ”Milloin viimeksi tienne vaikutusalueella on tehty hakkuita tai muita metsänhoitotoimenpiteitä?”

5 TULOSTEN TARKASTELU

5.1 Taustatiedot

Metsänhoitoyhdistys Päijät-Häme toimii kymmenen kunnan alueella, joista tähän tutkimukseen osallistui haastateltavia viiden kunnan alueelta. Eniten vastaajia oli Hollolan ja Kärkölän alueella. Näissä kunnissa sattui olemaan eniten halukkaita kyselytutkimukseen osallistujia.

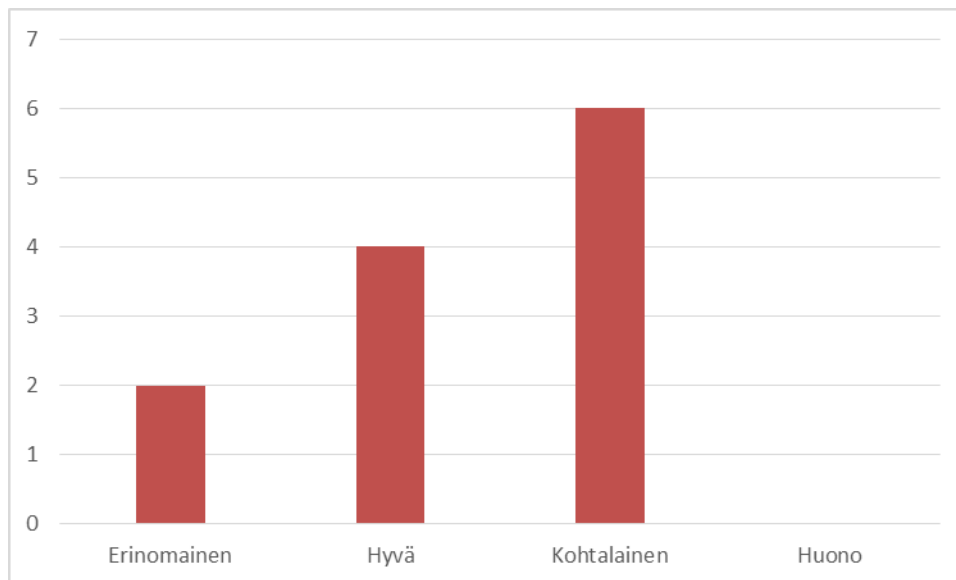
Tarkoitus oli haastatella tiekuntia, joiden tien pituus on yli 2 km. Osoittautui kuitenkin, että kunnilta saamat tiedot tien pituuksista eivät aina pitäneet paikkansa, joten tutkimuksessa on mukana myös neljä tiekuntaa, joiden tien pituus on alle 2 km.

Suurin osa tämän tutkimuksen teistä oli rakennettu 1970- ja 1980-luvuilla. Uusia metsäteitä rakennettiin eniten 1970- ja 1980 lukujen vaihteessa. Tällöin valmistui vuosittain yli 4 000 km metsäteitä. (Luonnontila 2014.)

Suurin osa vastaajista kertoi, että metsätien tekeminen on rahoitettu tien osakkaiden omilla varoilla ja valtion tuilla. Ennen vuotta 1997 rakennetut tiet ovat saaneet metsänparannusvaroja ja vuoden 1997 jälkeen rakennetut tiet ovat saaneet kestävän metsätalouden rahoituslain eli (kemeran) mukaisia tukia.

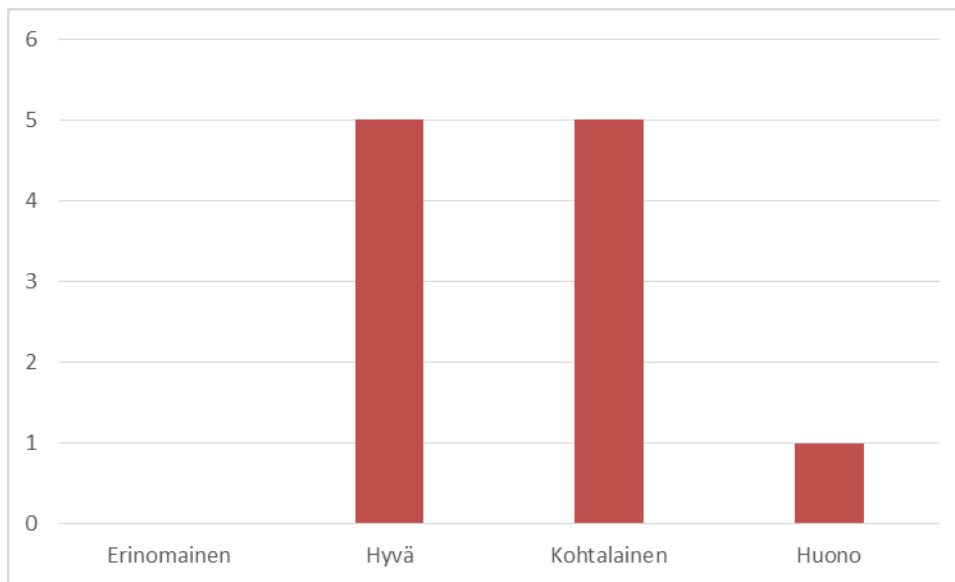
Suurimmalla osalla teistä ei ollut vakituista asutusta. Tämä selittyy sillä, että metsätiet ovat rakennettu metsätalouden kuljetuksia varten, eivätkä ne sijaitse usein vakituiseen asutuksen lähetyvillä. Vakituista asutusta ei ollut myöskään sen takia, koska tutkimukseen valittiin teitä, joita kunnat eivät avusta. Tiet, joissa on usea vakituinen asunto, saavat kunnan avustuksia. Tällaiset tiet jäivät siis pois tutkimuksesta. Kolme tiekuntaa ilmoitti kuitenkin, että heidän teillä on vakituista asutusta. Yhden näistä teistä kunto oli erinomainen ja kaksi vastaajaa kertoi, että tien kunto on kohtalainen. Voisi olettaa, että tiet, joilla on vakituista asutusta, olisivat paremmassa kunnossa, kuin tiet, jossa vakituista asutusta ei ole. Heillä, jotka asuvat tiellä vakituisesti olisi kiinnostusta pitää tie hyvässä kunnossa. Tämän kyselyn perusteella ei kuitenkaan voida sanoa, että asia olisi näin, koska otos oli niin pieni.

Noin puolella teistä oli loma-asutusta. Loma-asutuksella ei voida sanoa olevan merkitystä tien kuntoon tämän tutkimuksen perusteella. Kuvasta 43 näkyy, minkälaiseksi haastateltavat kokevat metsätien kunnan teillä, jossa on loma-asutusta.

Kuva 43. Metsätien kunto, jossa on loma-asutusta

Kuvasta 44 näkyy, millainen on metsäteiden kunto teillä, joissa ei ole loma-asutusta.

Kuva 44. Metsätien kunto, jossa ei ole loma-asutusta

Kaikille teille oli perustettu tiekunta. Kysymys oli melko turha, koska lähtöoletuksena oli, että tutkimukseen osallistuu vain teitä, joihin on perustettu tiekunta. Tiekunnan perustamistapaa kysyttäessä suurin osa vastasi, etteivät he tiedä, miten tiekunta on perustettu. Tiekunnat ovat perustettu useita kymmeniä vuosia sitten, joten vastaajat eivät välttämättä olleet tuolloin vielä tiekunnan toiminnassa mukana tai eivät vaan muuten muistaneet perustamistapaa.

Suurin osa haastateltavista kuului tien hoitokuntaan, mutta eivät kuitenkaan olleet puheenjohtajia. Tarkoitus oli haastatella henkilöitä, jotka olivat tiekunnan hoitokunnassa tai toimitsijamiehinä. Haastatteluun vastasi kuitenkin myös kolme henkilöä, jotka eivät olleet mukana tiekunnan hallinnossa. Nämä henkilöt olivat kuitenkin hyvin perillä tiekunnan asioista. He olivat aikaisemmin olleet mukana tiekunnan hallinnossa.

5.2 Tiekunnan hallinto

Suurin osa vastaajista ilmoitti, että tiekunnan hallinto on järjestetty kolmijäsenisellä hoitokunnalla. Hoitokuntaan kuuluvat puheenjohtaja sekä kaksi muuta jäsentä. Tällöin vastuu tiekunnan asioista jakautuu usean ihmisen kesken, eikä ole yhden ihmisen käsissä, niin kuin jos hallinto on järjestetty toimitsijamiehellä. Haastateltavien asema tiekunnassa jakautui melko tasaisesti. Suurin osa haastateltavista kuului tien hoitokuntaan, mutta eivät olleet puheenjohtajia. Toimitsijamiehiä ja hoitokunnan puheenjohta-

jia oli saman verran. Tien pelkkiä osakkaita oli vähiten. Tämä selittyy sillä, että tarkoitus olikin haastatella nimenomaan henkilöitä, jotka kuuluvat tiekuntien hallintoon.

18 vastaajaa 23 vastaajasta tiesi, kuinka usein ja milloin tiekunnan vuosikokous tulisi järjestää. Suurin osa tiekunnista kuitenkin järjestää vuosikokoukset harvemmin, kuin joka neljäs vuosi, vaikka he tietävät, että kokouksia tulisi järjestää useammin. Seitsemän vastaajaa ilmoitti vuosikokousten järjestettävän vähintään joka neljäs vuosi. Vain kaksi ilmoitti, että kokoukset järjestetään vuosittain. Suurin syy vuosikokousten pitämättömyyteen on se, että tiekunnat kokevat, ettei kokoukselle ole tarvetta. Tiekunnat kokevat, että vuosittain pidettävät kokoukset ovat turhia, eikä tiekunnan asioita tarvitse käsitellä niin usein. 20 vastaajaa 23 vastaajasta oli sitä mieltä, että kokouksia järjestetään riittävästi.

5.3 Kiinnostus ja tiedot tiekuntaa kohtaan

Tiekuntien yhteishenki osakkaiden välillä tässä tutkimuksessa oli hyvä. 20 vastaajaa 23 vastaajasta koki yhteishengen olevan vähintään hyvä, jopa erinomainen. Kukaan ei kokenut yhteishengen olevan huono. Suurin osa vastaajista kertoi, ettei tien osakkaiden välillä ole suurempia erimielisyyksiä.

Suurin osa vastaajista piti tiekuntaan liittyviä asioita melko kiinnostavina. Viisi vastaajaa kertoi tiekuntiin liittyvien asioiden olevan jopa hyvin kiinnostavia. Viisi vastaajaa kuitenkin ilmoitti, ettei heillä ole lainkaan kiinnostusta. Heistä kaksi oli pelkkiä tiekunnan osakkaita, kaksi hoitokunnan puheenjohtajia ja yksi kuului hoitokuntaan, mutta ei ollut puheenjohtaja. Kukaan ei sanonut olevansa toimitsijamies. Tämä selittyy sillä, että voidaan olettaa, että jos on tiekunnassa toimitsijamiehenä, täytyy olla kiinnostusta tiekunnan asioita kohtaan. Toisaalta voitaisiin olettaa, että hoitokunnan puheenjohtajillakin olisi kiinnostusta hoitaa tehtäviensä. Ehkäpä tällaisiin tehtäviin ajaudutaan, vaikka kiinnostus ei olisikaan parhain mahdollinen. Myös tien muiden osakkaiden kiinnostus oli suurimmaksi osaksi melko kiinnostavaa. Heistä hieman suuremmalla osalla ei ollut kiinnostusta tiekunnan asioita kohtaan.

Suurin osa tiekunnan edustajista, kuin muistakin tien osakkaista kokivat, että heidän tiedot tienpidosta ovat kohtalaiset. Tiekunnan edustajista usea koki myös, että heidän tiedot ovat hyvät tai jopa erinomaiset. Kukaan heistä ei kokenut, että tiedot olisivat olleet huonot. Tien muiden osakkaiden kohdalla tiedot olivat jokseenkin huonommat.

Erinomaisia tietoja ei ollut kellenkään ja hyviäkin vain muutama. Nämä tulokset selittyvät sillä, että on oletettavaa, että tiekunnan hallinnossa toimivilla on paremmat tiedot, kuin heillä, jotka ovat vain tien osakkaina.

Myös tiedot tiekunnan hallintoon liittyvissä asioissa olivat suurimmaksi osaksi kohtalaiset haastateltavilla ja muilla tien osakkailta. Tässäkin osa-alueella tiedot haastateltavilla oli jokseenkin paremmat, kuin muilla tien osakkailta. Voidaan siis olettaa, että tiekunnan hallinnossa toimivilla on paremmat tiedot, kuin pelkillä osakkailta.

Tien muiden osakkaiden mielipidettä ei kysytty heiltä itseltään, vaan heidän vastaukset ovat vain mielipiteitä tiekuntien edustajilta.

Melkein kaikissa tiekunnissa, kolmea tiekuntaa lukuun ottamatta, oli yksi tai useampi aktiivinen henkilö, joka hoiti tiekunnan asioita.

5.4 Kiinnostus metsänhoitoyhdistyksen tarjoamiin tiepalveluihin

Selvästi suurin osa vastaajista oli kuullut metsähoitoyhdistyksen tarjoamista tiepalveluista. Tieto kyseisistä palveluista oli saatu useimpien kohdalla, joko metsänhoitoyhdistyksen asiakaslehdessä tai joltain tuttavalta. Tämän tutkimuksen mukaan palveluista on riittävästi saatavilla tietoa ja tieto on helposti saatavilla.

Selvä enemmistö oli käyttänyt Metsäkeskuksen palveluja tieasioissa. Heistä suurin osa ilmoitti, että tien rakennus ja perusparannus oli tapahtunut tämän organisaation kautta. Suurin osa kertoi olevansa tyytyväinen saamaansa palveluun. Vain yksi vastaaja kertoi käyttäneensä metsänhoitoyhdistyksen tiepalveluja. Metsänhoitoyhdistyksen tiepalveluista on saatavilla tietoa ja ihmiset ovat tietoisia niistä, mutta eivät kuitenkaan käytä niitä.

Yli puolet tiekuntien edustajista koki, ettei heidän tiekunta tarvitse kenenkään ulkopuolisen tahon palveluja tieasioissa. Muutama vastaaja kertoi olevansa alan ammattilaisia, joten heillä on tarvittavat tiedot tieasioissa. Kahdeksan edustajaa vastasi kuitenkin tarvitsevansa apua tieasioissa. Heistä suurin osa ilmoitti tarvitsevansa apua tienpidossa.

Vastaukset jakautuivat melkein tasan, kysyttäessä oliko tiekunnilla aikomusta tehdä toimenpiteitä lähivuosina. Suurin osa vastaajista ilmoitti toimenpiteiden olevan soran-ajoa ja tien reunojen raivausta.

Selvä enemmistö vastaajista ei halunnut, että heihin otettaisiin yhteyttä metsänhoitoyhdistyksestä koskien tieasioihin. Vain neljä sanoi, että yhteydenotto olisi tarpeen. Moni vastaaja kertoi, että he ottavat itse yhteyttä, jos on tarvetta.

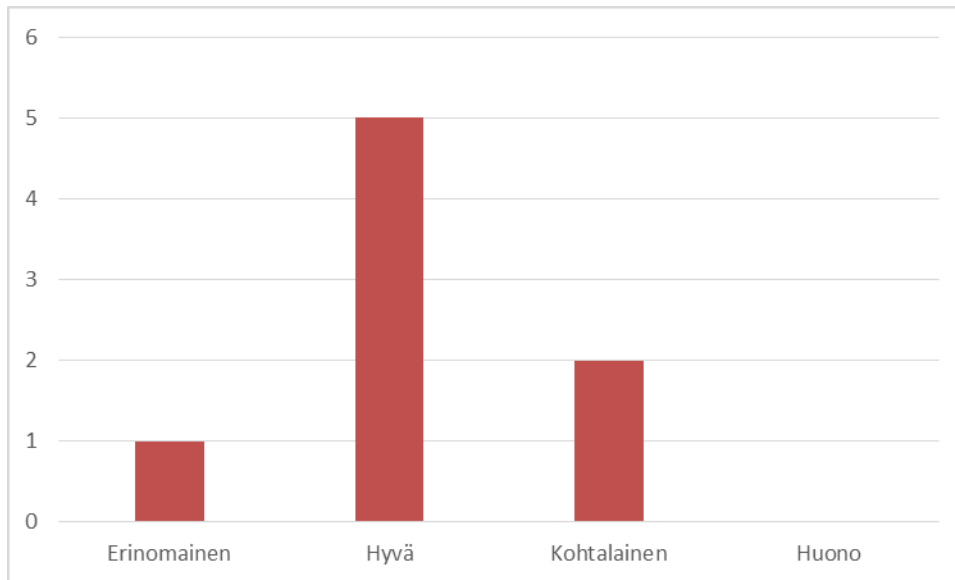
Suurin osa vastaajista ilmoitti, että heidän talouteen tulee metsänhoitoyhdistyksen asiakaslehti eli suurin osa on metsänhoitoyhdistyksen jäseniä.

Selvä enemmistö vastaajista oli kuullut Suomen Tieyhdistyksen järjestämistä yksityistiepäivistä. Suurin osa kuitenkin vastasi, että heillä ei ollut kiinnostusta osallistua kyseiseen tapahtumaan.

5.5 Kysymyksiä metsäteistä ja tien kunnosta

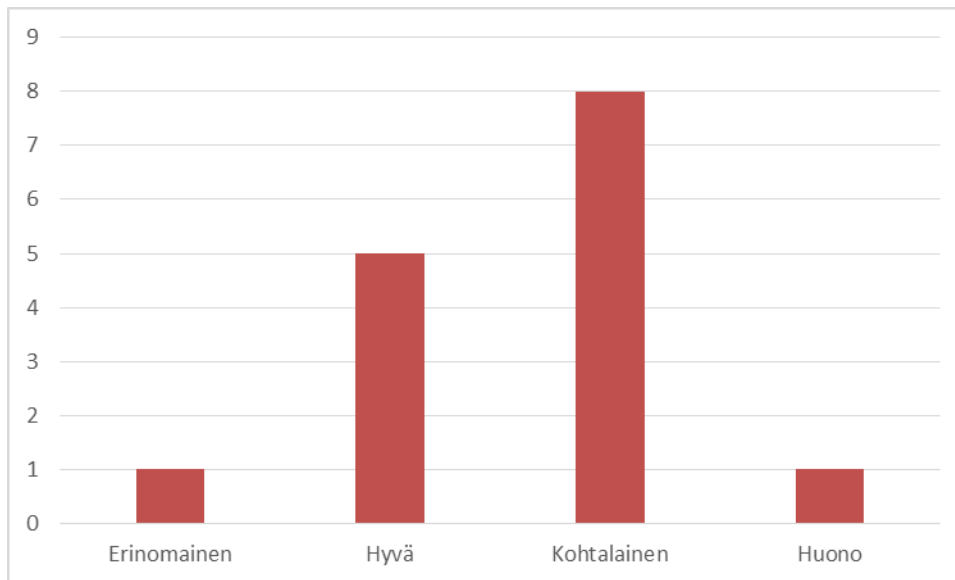
Metsätien tärkeimmät tarkoitukset olivat vastaajien mielestä hakkuiden ja muiden metsänhoitotoimenpiteiden helpottaminen. Suurimmalla osalla teistä ei ollut loma- tai vakituista asutusta, joten monikaan ei kokenut, että metsätien tarkoitus olisi palvella vakituista asutusta tai mahdollistaa kulku tontille.

Tämän kyselytutkimuksen mukaan metsäteiden kunto oli pääosin kohtalainen tai hyvä. Suurimmalle osalle teistä ei ollut tehty perusparannusta. Kahdeksan tiekuntaa ilmoitti, että perusparannus on tehty. Kuvat 45 ja 46 näyttävät, miten teiden kunnot ovat jakautuneet perusparannetuilla teillä ja teillä, joille ei ole tehty perusparannusta. Heistä kaikki olivat saaneet tukia perusparannuksen tekoon. Perusparannukset oli tehty joko 1990-luvulla tai 2000-luvulla.

Kuva 45. Teiden kunto, joille on tehty perusparannus

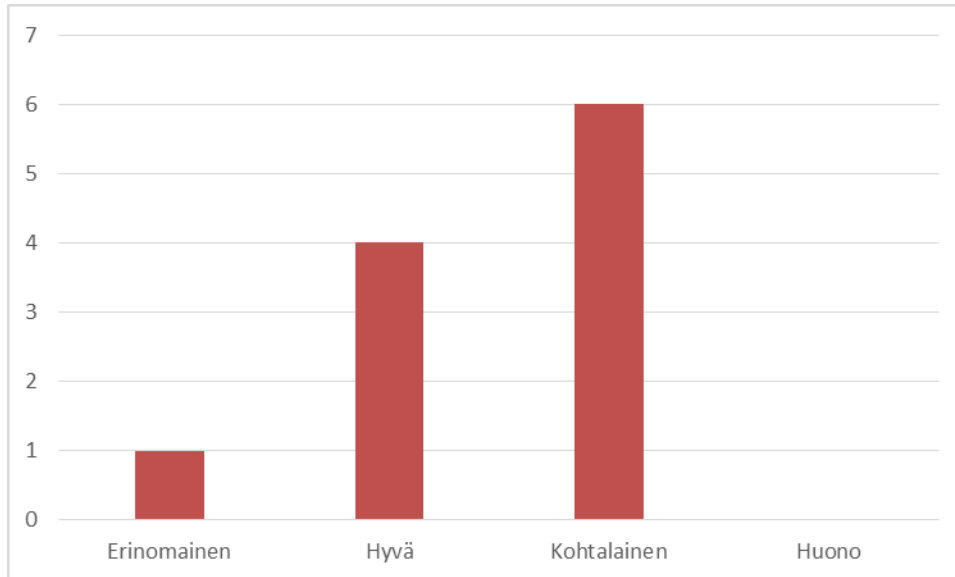
Teiden kunto, joille perusparannus oli tehty, oli hieman parempi, kuin teillä, joille perusparannusta ei ollut tehty.

Kuva 46. Teiden kunto, joille ei ole tehty perusparannusta

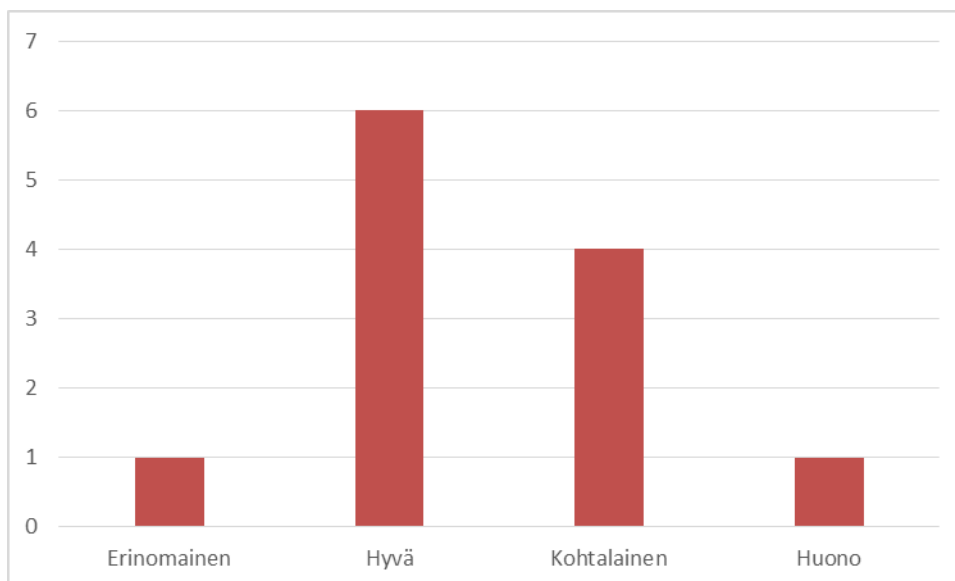
Selvästi suurin osa vastaajista kertoi, että heidän metsätie on rikkoutunut joskus puutavarankuljetuksessa. Suurimmaksi osaksi eri metsäyhtiöt olivat korvanneet aiheutuneet vahingot. Vastaajien mielestä metsäyhtiöillä on vastuu vahinkojen korvauksissa. Monet kuitenkin sanoivat, että myös tien osakkailla on vastuu pitää tie tarpeeksi hyvässä kunnossa.

Vastaukset jakautuivat hyvin tasan kysyttäessä, onko tietä kerännyt tiemaksuja. Ne, jotka olivat maksuja keränneet, kokivat, että tiemaksun suuruus on ollut sopivan suuruinen. Tiemaksujen kerääminen ei vaikuttanut siihen, kuinka hyvässä kunnossa tie on. Kuvista 47 ja 48 näkyy teiden kunnan jakautuminen.

Kuva 47. Teiden kunto teillä, jotka olivat keränneet tiemaksuja

Tämän otoksen mukaan niiden, jotka eivät olleet keränneet tiemaksuja, tie oli useammin hyvässä kunnossa, kuin niiden, jotka olivat keränneet tiemaksuja.

Kuva 48. Teiden kunto teillä, jotka eivät olleet keränneet tiemaksuja

Tähän haastatteluun osallistuneet tiekunnat olivat hyvin tietoisia mahdollisista valtion avustuksista, joita tiekunnat voivat saada. Myös tiekunnan osakkailla arveltiin olevan maksuvalmiutta tienpitoon liittyvissä asioissa.

Hakkuita ja muita metsänhoitotoimenpiteitä kaikissa tiekunnissa tehdään usein. Kaikki vastasivat, että niitä on tehty alle viisi vuotta sitten.

5.6 Kyselytutkimuksen edustavuus

Tutkimukseen osallistui 23 vastaajaa, vaikka alun perin tarkoitus oli saada noin 50 tiekunnan edustajan haastattelut. Monella ei ollut kiinnostusta osallistua kyselyyn. Puhelinhaastattelu kesti noin 20 minuuttia, ja se oli monelle liian pitkä aika. Otos tiekunnista on melko pieni, joten tämän tutkimuksen tuloksista ei voi vetää laajoja johtopäätöksiä tiekuntien toiminnasta.

5.7 Tutkimuksen luotettavuus

Mielestäni puhelinhaastattelu oli parempi vaihtoehto tähän tutkimukseen kuin postikysely. Puhelimessa pystyi esittämään tarkentavia lisäkysymyksiä puolin ja toisin, jos tuntui, ettei ymmärrä toista osapuolta. Haastateltavan määrä oli myös sen verran pieni, että haastattelu oli mahdollista tehdä puhelimitse. Toisaalta välillä tuntui siltä, että vastaajat yrittivät antaa positiivisemmän kuvan vastauksissaan. Voi olla, että haastateltavat eivät kehdanneet sanoa asioita puhelinkontaktissa aivan totuudenmukaisesti. Voi myös olla, että ne tiekunnat, jotka eivät toimi kunnolla, eivät halunneet osallistua lainkaan koko kyselyyn, ja huonosti toimivien tiekuntien määrä jäi tämän takia vähäisemmäksi.

6 JOHTOPÄÄTÖKSET

Tutkimus toteutui huonommin, kuin alun perin oli tarkoitus. Tutkimukseen osallistuneita oli huomattavasti vähemmän kuin alkuperäisessä suunnitelmassa oli tarkoitus haastatella. Kyselylomakkeen kysymyksistä olisi voinut jättää osan pois ja kenties lisätä joitain tarkentavia kysymyksiä. Vastausvaihtoehtoja kysymyksissä olisi paikoin voinut olla enemmänkin. Toisaalta haastattelusta olisi tällöin tullut vielä pidempi.

Tähän haastatteluun osallistuneiden tiekuntien voidaan sanoa toimivan melko hyvin. Vuosikokousten pitämisessä on kuitenkin selviä puutteita. Vaikka yksityistielain 65 §:n mukaan vuosikokous tulisi järjestää vähintään kerran neljässä vuodessa, tämä ei kuitenkaan suurimmaksi osaksi toteudu. Tiekungat olivat tietoisia tästä, mutta eivät kuitenkaan noudata lakia. Toisaalta jos tiekungat kokevat, että kokouksia on turha pitää niin usein, ei kukaan myöskään valvo, pidetäänkö kokouksia vai ei.

Tiekuntien yhteishenki oli pääosin hyvä, eikä suurempia erimielisyyksiä tien osakkaiden välillä ollut. Tien osakkaiden kiinnostusta ja tietoja tiekuntia kohtaan voidaan pitää kohtalaisina. Mielestäni tämä on ihan hyvä tulos. Toki parantamisen varaa on, mutta on positiivista huomata, että kiinnostusta ja tietoja kuitenkin on, ottaen huomioon, että usein on melko vaikeaa löytää innokkaita henkilöitä tiekuntien hallintoon.

Tämän tutkimuksen mukaan tiekungat ovat tietoisia metsänhoitoyhdistyksen tiepalveluista. Tieto on helposti saatavilla ja sitä on tarpeeksi. Käytännössä näitä tiepalveluja ei kuitenkaan käytetä. Tiekungat kokevat, että Metsäkeskus on se organisaatio, joka auttaa tieasioissa. Noin kolmannes vastaajista ilmoitti tarvitsevansa jonkun ulkopuolisen tahon palveluja tieasioissa. Metsänhoitoyhdistys voisi markkinoida vielä tehokkaammin tiepalveluitaan tällaisille tiekungille.

Tutkimuksen perusteella tiekungat pitävät teitään melko hyvässä kunnossa. Yli puolet vastaajista sanoi tien kunnan olevan vähintään hyvä. Kaikki kyselyyn osallistuneet tekivät aktiivisesti hakkuita tai muita metsänhoitotoimenpiteitä teiden vaikutusalueella, joten heillä on myös kiinnostusta pitää tie hyvässä kunnossa. Toisaalta tiet voisivat olla paremmassakin kunnossa, koska noin puolet vastaajista sanoi tien olevan kohtalaisessa kunnossa. Tiet ovat pitkälti rakennettu 1970- ja 1980-luvuilla, joten teiden perusrakennuksia on tulossa lähivuosina.

Yleisesti ottaen tutkimukseen osallistuneet olivat mielestäni valveutuneita tiekuntaan ja teihin liittyvissä asioissa. Tietoa tieasioista oli, ja tiekuntien toiminnan taso oli melko hyvä.

LÄHTEET

Fagerlund, M. 2005. Tielautakunnan käsikirja. Helsinki: Suomen Kuntaliitto.

Fagerlund, M. 2001. Tiekunta. Helsinki: Suomen Kuntaliitto.

Hämäläinen, E. 2007. Tiekunta ja tieosakas. Forssa: Suomen Tieyhdistys.

Luonnontila 2014. Metsät. Metsätiet. Saatavissa:

<http://www.luonnontila.fi/fi/indikaattorit/metsat/me5-metsatiet> [viitattu 7.5.2014].

Maanmittauslaitos 2007. Käsikirja yksityisteiden tienpidon osittelusta. Helsinki: Maanmittauslaitos.

Metsänhoitoyhdistys 2013a. Metsänomistajan asialla. Saatavissa:

http://www.mhy.fi/mhy/metsanomistajanasialla/fi_FI/index/ [viitattu 3.9.2013].

Metsänhoitoyhdistys 2013b. Metsätien tekeminen. Saatavissa:

http://www.mhy.fi/paijathame/metsanhoito/fi_FI/metsatiet/ [viitattu 3.9.2013].

Metsänhoitoyhdistys 2013c. Metsänhoitoyhdistyksen esittely. Saatavissa:

http://www.mhy.fi/paijathame/esittely/fi_FI/index/ [viitattu 3.9.2013].

Metsänhoitoyhdistys 2013d. Toiminta ja talous. Saatavissa:

http://www.mhy.fi/paijathame/esittely/fi_FI/toiminta/ [viitattu 3-9.2013].

Metsäteho 2001. Metsätieohjeisto. Helsinki: Metsäteho Oy. Saatavissa:

<http://www.metsateho.fi/puuhuolto-opas/painetut-oppaat> [viitattu 6.9.2013].

Tapio 2008. Tapion taskukirja. Toim. Rantala, S. 25. uudistettu painos. Hämeenlinna: Metsäkustannus Oy.

Yksityistielaki1962. Saatavissa: (<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1962/19620358>).

Yksityistielaki1962. Saatavissa: (<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1962/19620358>).